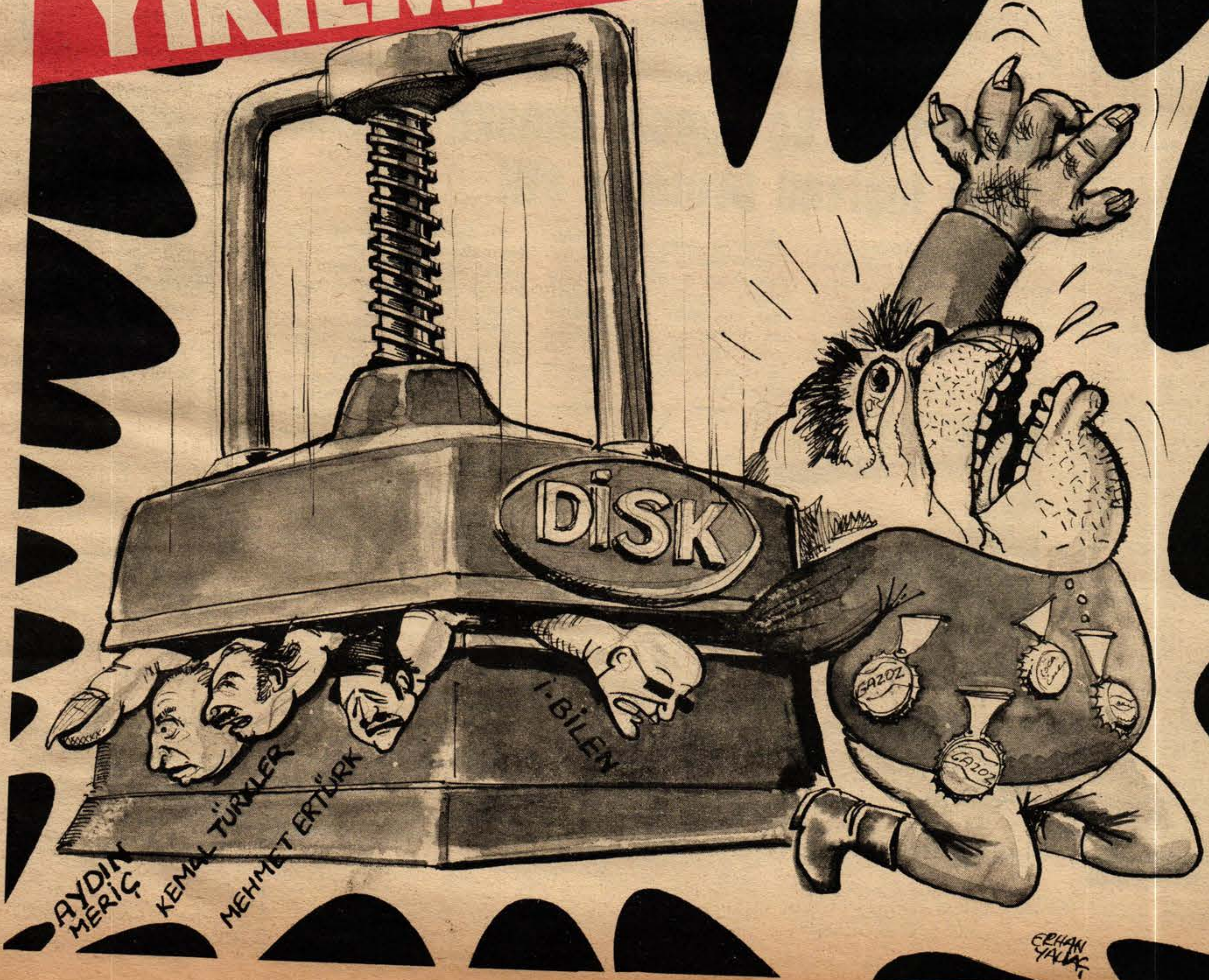
HALKIN SESİ

20 ARALIK 1977
4 LİRA
140

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

DİSK İÇİNDEKİ RUS BEŞİNCİ KOLU YIKILMALIDIR!

400 gencin bulunduğu kahveye bomba atıldı, 52 öğrenci yaralandı

Polisin hunharca tertibi

Faşist saldırılar geçen hafta içinde de devam etti. 15 Aralık günü Ankara'da 400 kadar ADMMA-YO öğrencisinin toplu olarak bulunduğu bir kahvehane bombalandı. Bu saldırıda on yedisi ağır olmak üzere elli iki öğrenci yaralandı. Basına bir açıklama yapan ADMMA-YO Öğrenci Velileri Derneği Başkanı Sevam San olayı şöyle anlattı:

"Can güvenlikleri olmayan evlatlarımız okula toplu olarak gidiyorlar. O gün de, okullarının yanındaki bir kahvede toplanarak, derslerin başlama saatini beklerken olay meydana gelmiştir. Önce içeriye, yaka numarası 70 olan bir komiser girmiş ve kahvede oturmakta olan dört-beş polisi dışarı çıkarmak istemiştir. Polislerden biri hasta olduğunu söyleyerek çıkmak istemediği halde komiserin zorlamasıyla kahveden çıkarılmıştır. 3-4 dakika sonra da, masa altına konmuş olan bir bomba büyük gürültüyle patlamıştır. Bombanın içine yerleştirilen demir parçaları öğrencilerin kollarına, bacaklarına saplanmıştır. Kahveden dışarı fırlayan çocuklarımız, saklandıkları yerlerden tabancalarını çekerek ortaya çıkan polislerin saldırısına uğramışlardır. Bu arada kahveden arka arkaya üç patlama sesi daha duyulmuştur. Polis yaralı öğrencileri Tandoğan Meydanına kadar kovalamış, yakaladıklarını da coplayarak Emniyete götürmüştür. Bütün bunlar, olayın evlatlarımızı katletmeyi amaçlıyan bir tertip olduğunu göstermektedir. Biz analar, babalar olarak bu kanlı olayların sorumlularından hesap sorulmasını istiyoruz ve tüm ana-baları bu uğurda mücadeleye çağırıyoruz."

Saldırı Ankara'nın çeşitli liselerinde de protesto edildi. Yapı Meslek, Kimya Meslek, Cumhuriyet Akşam Ticaret Liseleriyle, Çankaya Lisesinde forumlar, Bahçeli Akşam Ticaret Lisesi ve Yıldırım Beyazıt Lisesinde de birer günlük boykotlar yapıldı. Ayrıca DLB son saldırılarla ilgili olarak 50.Yıl Lisesinde bir forum düzenledi.

Sivas'da da MHP'li faşistler bir öğretmeni tabancayla yaraladılar. Sanat Enstitüsü öğretmeni Erol Arabacı, 12 Aralık günü evine dönerken, kendisini takip eden faşistlerin açtığı ateşle kafasından ve göğsünden ağır yaralandı. Erol Arabacı, muhabirlerimize saldırı olayı ile ilgili olarak şunları söylemiştir: "Bana saldıran faşistlerden biri Sabri Özsürekçi'dir. Bunu Emniyette de söylediğim halde polisler ifademi tahrif ederek 'Saldırgan S.Özsürekci'ye benziyordu' şeklinde yazdılar. Daha sonra bu ifadeyi de yırttılar."

Istanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde de komandoların işgali devam ediyor. Fakülteden devrimciler, dergimize yazdıkları mektupta komandoların ilerici öğretim üyelerinin ders vermesini engellediklerini, derslerde soru sormak isteyen öğrencileri tehdit ettiklerini anlatıyorlar. Mektup şöyle devam ediyor: "Komandolar, öğrencilere bomba atmak isterken ölen bir arkadaşlarının cenazesi için öğrencilerden zorla para topladılar ve onları zorla cenaze törenine götürdüler. Şimdi kendilerinden olmayanları okula almayacaklarını da söylüyorlar." Hukuk Fakülteli devrimciler, okullarını işgal etmiş olan komandoların azınlıkta olduğunu ve öğrencilerin dayanışması karşısında er geç yıkılacaklarını belirtiyorlar.

İstanbul Edebiyat Fakültesinde de komandolar bir arkadaşlarının ölümünü bahane ederek öğrencileri zorla foruma götürdüler. Dışarışa çıkmak isteyen öğrencileri kapılara tutarak engellediler. Forumda öğrencilere zorla fatiha okutmaya çalıştılar. Öğrencilerin büyük çoğunluğu komandoları protesto etti.

Öte yandan Sağlık Kolejlerinde de faşist baskılar sürüyor. Van Sağlık Kolejinden dergimize mektup yazan bir grup öğrenci, MHP'li Cengiz Gökçek'in Sağlık Bakanı olmasıyla birlikte, okullarının komando karargahı haline getirilmesi için çalışmalar yapıldığını anlatıyorlar. Sağlık Bakanlığı Mesleki Öğretim Genel Müdürlüğünün emriyle, elli komandonun öğrenci adı altında zorla okula sokulduğunu yazıyor ve şöyle diyorlar: "Van depreminden zarar gören öğrenciler için okulumuzda ayrılan yirmi kişilik kontenjan da bu komandolara tahsis edilmiştir. Bu haksız uygulamalara karşı tüm yurtsever öğrenciler birleşmelidir."

Ankara'da gençlik forumu:

"Şebekesi olan herkes okuluna gidebilmelidir"

17 Aralık günü Ankara'da yapılan "Gençlik
Forumu"nda gençliğin öğrenim özgürlüğü ve can
güvenliği talebi dile getirilerek, şebekesi olan
herkesin okuluna girebilmesi istendi. Çeşitli o-
kullardan 700 kadar gencin katıldığı forumda
maceracıların ve Üçlü Blokun gençliği bölen, fa-
şistlerin güç toplamasına hizmet eden siyasetleri
mahkum edildi. Toplantıda gençlik adına konu-
şan Yalçın Dal, gençliğin ve DGB'lerin geçmiş
mücadelesini anlatarak şunları söyledi: "12
Mart askeri faşist diktatörlüğü şartlarında genç-
lik saflarında teslimiyetçiliğin ve pazifizmin
hakim olduğu bir dönem yaşandı. Bu sırada ku-
rulan gençlik örgütlerinin çoğu da revizyoniz-
min ve teslimiyetçiliğin etkisi altındaydılar.
ADYÖD, revizyonistlerin güdümünde bir ör-
güttü. Bugün 'keskin savaşçı' havalarıyla tozu
dumana katan Üçlü Blok ve maceracılar, o gün
mücadele etmek isteyen gençliğin önünde bir
barikat görevi görüyorlardı. Bunlar TSİP reviz-
yonistleriyle elele teslimiyetçiliğin, kuyrukçu-
luğun, geçmiş mücadelelerin inkarının kara bay-
rağını sallıyorlardı.

"1974'lerden itibaren DGB'ler Gençlik Dev-
rim İstiyor, Teslimiyete Hayır' sloganıyla onla-
rın karşısına çıktı ve bu mücadelenin sonunda
teslimiyetçilik yıkıldı. O günün pasifistleri şim-
di maceracılar ve oportünistler olarak karşımıza
çıkıp mücadeleye zarar veriyorlar. Bunlar okul-
larımızın pek çoğunun faşist işgal altında oldu-
ğu bir dönemde maceracı siyasetlerle gençliği
bölüp, faşistlere karşı mücadeleyi zayıflatıyor-
lar. Bugün gençlik dağınık bir durumdadır ve
örgütlenmek istemektedir. DGB'lerin kurulma-
sı bundan dolayı acil bir görev haline gelmiştir.
Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesi
örgütlü bir şekilde başarıya ulaştırılabilir. Bu-
gün faşist işgalleri kırmanın da, can güvenliğini
faşistleri okullara sokmayarak can güvenliğinin
sağlamanın da tek yolu 'Şebekesi Olan Herkes
Okula Girebilmelidir' siyasetini savunmaktır.
Bir avuç faşisti ancak bu şekilde tecrit edebi-
liriz."

Daha sonra söz alan ODTÜ'lü bir devrimci
sağlanamayacağını söyledi ve şöyle dedi:
"1974'den beri ODTÜ'de mücadele ediyoruz.
1975'den sonra faşistleri okula sokmadık. Böy-
lece can güvenliğinin sağlanabileceğini düşünü-
yorduk. Ne oldu, öğrenim özgürlüğü can güven-
liği sağlanabildi mi? Aradan bir ay geçmeden
Semih Erbek öldürüldü. ODTÜ'ye sokmadığı-
mız faşistler Karadeniz Teknik Üniversitesin-
de, Gaziantep ODTÜ'de devrimcilere saldırmı-
yorlar mı? Maceracılar devleti, polisi, jandar-
mayı görmüyorlar. Faşistleri okullara almamak
meseleyi çözmez. Aksine onların mağdur duru-
ma düşmüş insan pozlarına girmelerine imkan
verir."

Konya Selçuk Üniversitesinden bir devrim-
ci ise yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Ben
hiç bir gruba bağlı değilim. Fakat HALKIN SESİ'
nin gençlikle ilgili siyasetini çok doğru bulu-
yorum. Geçen yıl okulumuzda devrimciler du-
ruma hakimdi. Ancak hiç bir ideolojik çalışma
yapmadık ve faşistleri teşhir etmedik. Kori-
dorlarda kabadayılık yapıp çok az sayıdaki
faşiste omuz vurduk, onları dövdük. Faşistleri
tecrit eden doğru bir kitle siyaseti izlemedik.
Haklı bir zeminde hareket etmedik. Bu durum
faşistlerin güçlenmesine yaradı. Bu yıl da onlar
koridorlarda volta atıp bize omuz vuruyorlar.
Bu, okulda hakim olan başıbozuk, maceracı
siyasetin bir sonucudur."

Dinleyicilerin sık sık can güvenliği ve öğ-
renim özgürlüğü talebini sloganlarla dile getir-
dikleri toplantı, canlı bir hava içinde sona er-
di.

öldürülen üç gencin cenaze töreninde halk faşizmi protesto etti

Abdulkadir Adanur

İstanbul Yıldız DMMA'da faşistler tarafından bıçaklanarak şehit edilen, devrimci arkadaşımız Abdülkadir Adanur'un cenazesi Polatlı'da törenle kaldırıldı. Abdülkadir arkadaş alçakgönüllü, herkes tarafından sevilen bir devrimciydi.

Faşist cinayet Polatlı'da duyulduktan sonra, Polatlılı devrimciler halkın katıldığı bir cenaze töreni düzenlemek için hazırlıklar yaptılar. Olayı duyurmak için halka bildiri dağıttılar. Kahvehanelerde toplantılar yapıp, halka faşizmi teşhir ettiler ve cenaze törenine katılmaya çağırdılar.

Abdulkadir Adanur için Polatlı'da yaplan cenaze töreni

10 Aralık Cuma gecesi, ailesi tarafından Polatlı'ya getirilen cenazeyi devrimciler karşıladı. Cenazenin başında sabaha kadar nöbet tuttular. Ertesi gün Abdulkadir arkadaşın bayrağa sarılı tabutu, bin kişilik bir kitlenin katıldığı törenle kaldırıldı. Halk yol boyunca faşizmi protesto etti. "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganlarını attı. Tören sırasında yapılan konuşmalarda Abdulkadir arkadaşın mücadelesi anlatıldı, faşist cinayet şebekesi MHP teşhir edildi. Saygı duruşu ve and içildikten sonra tören sona erdi.

ODTÜ'de faşistlerin saldırısında ölen öğrenci İbrahim Basloğlu için de büyük bir tören düzenlendi. ODTÜ'de yapılan törene öğretim üyelerinden, öğrencilerden ve işçilerden binlerce kişi katıldı. Tüm öğrenciler, öğretim üyeleri ve işçiler faşizme karşı birleşti ve faşizmi protesto etti. Bütün üniversitenin birliği, bir avuç faşisti tecrit etti.

CHP ve çeşitli demokratik kuruluşlar da törende yer aldı.

Öte yandan Bursa'da yerel seçimlerin yapıldığı gün faşist bir tertip sonucu öldürülen Süleyman Durmuş halkın katıldığı bir törenle toprağa verildi. Bir miting havası içinde geçen cenaze töreninde halk "Katil İktidar", "Yıkılsın MC" sloganlarını haykırdı.

Kestel Belediye eski başkanının kardeşi olan Süleyman Durmuş'un katledilmesinde Belediye Encümen üyesi Selahattin Demirbağ'ın elebaşı rolü oynadığı bildirilmektedir. Süleyman Durmuş'un yakınları Jandarma Komutanının, saldırganları açıkça koruduğunu söylemişlerdir.

DÜZELTME

Dergimizin geçen sayısında, "Maceracılık Öğrenim Özgürlüğü ve Can Güvenliği Mücadelesini Baltalıyor" başlıklı yazımızda bir dizgi hatası olmuştur. Vefa Lisesi öğrencilerinin mektubunda "Yedi öğretmenin sürgün edilmesi üzerine maceracı siyaseti savunanlar okula girilmesini savundular" cümlesinin doğrusu ".... girilmemesini savundular" şeklindedir. Düzeltir, özür dileriz.

HALKIN SESİ
HAFTALIK SİYASİ DERGİ Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK Yazılşleri Müdürü: LEYLA CÜMBÜŞ YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. Baskı: DAILY NEWS YAZIŞMA ve ABONE: P.K. 1103 Karaköy-İST ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira Yayın İlanları: 200 lira
Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST TÜR-DA, Menekşe sok. No. 16 Kızılay-ANKARA TÜR-DA, 847 sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR TÜR-DA, Cemal Gürsel cad. Zeki İşhanı No. 13 ADANA EYLEM KİTABEVİ. Suakar Pasajı kat. 3 DİYARBAKIR YILDIZ KİTABEVİ Eyüboğlu cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel. 49 61 72

CEPHECİLİK OYUNUNU NE REVİZYONİSTLER,NE DE FAŞİSTLER TUTTURAMAMIŞLARDIR
HER İKİ KARŞI-DEVRİMCİ MİHRAKIN DA AMACI HALKI BÖLMEK VE
KENDİ HEGEMONYACI EMELLERİNE ALET ETMEKTİ.
ŞİMDİ HALKIMIZ,AMERİKANCI CEPHEYE DE,RUSYA'NIN CEPHESİNE DE "HAYIR" DEMEKTEDİR.

Halk düşmanı cepheler çöküyor

Aylardır akıntıya kürek çeken Demirel'in zaten kollarında mecal kalmamıştı. Son gelişmelerle şimdi kürekleri de suya düştü. Demirel, hükümet sorununu aklı sıra dalgalanmaya bırakmaya çalışıyor. Ne var ki, şiddetli dalgalar arasında ceviz kabuğu gibi sallanan MC kayığı artık alabora olmak üzeredir. Çaresiz Demirel, sayıları gitgide azalan tayfalarıyla ve kaderini bağladığı Türkeşle birlikte sürüklenmektedir. Bu maceranın sona ermesi artık gün meselesidir. Çünkü deniz de bitmiş, kıyısı sivri kayalarla dolu kara görünmüştür.

MC'nin çöküşü halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yeni bir zaferidir. Bir kere daha görülüyor ki, "zulm ile istibdat ile" hürriyeti boğmaya çalışanlar, yıkılmaktan kurtulamıyor. Demirel-Türkeşler, yurdumuzun kapılarını Rusya'ya açıp, sosyal-emperyalistlerin ayaklarının altına halı sererken, mücadele eden halkın üzerine kurt sürüsünü saldılar. Görülüyor ki, halkın başına ayıları, kurtları tebelleş edenlerin saltanatı eninde sonunda başlarına devriliyor. Milli bağımsızlık ve halk düşmanı MC'nin iki buçuk yıllık iktidarında giriştiği her karşı-devrimci eylem, ona karşı tepkinin biraz daha artmasından başka hiç bir sonuç vermedi. Sokaklardan, meydanlardan taşan "MC'nin yıkılması" talebi, artık Adalet Partisi grubunda da yükseltiliyor.

Yıkılan sadece faşistlerin cephesi midir? Sahte TKP'nin doğmadan ölen "ulusal demokratik" maskeli cephesi de şimdi artık mezarına yerleştirilmiştir. 22 Aralıktaki DİSK Kongresinde delegeler, bu kadavranın üzerine birer kürek toprak atacaklardır. Cephecilik oyununu ne revizyonistler, ne de faşistler tutturamamışlardır. Her iki karşı-devrimci mihrakın da amacı halkı bölmek ve kendi efendilerinin hegemonya emellerine alet etmekti. Şimdi halkımız, Amerikancı cepheye de, Rusyanın cephesine de "hayır" demektedir. Çetin sınıf mücadelelerinde tecrübe kazanan halkımız, sırtını açıkta bırakmıyor, arkadan vuran kalleş düşmanları tanıyor. Halkın cephesi, hem Rusya'ya, hem Amerika'ya karşı kuruluyor. Bu cephenin sathı tüm vatan sathı, nüfusu 40 milyon olacaktır.

Cephecilik oyununun son perdesi bugünlerde oynanıyor. Sahnenin bir köşesinde Süleyman Demirel, diğer köşesinde İ.Bilen birbirlerinin cephesinin başarısı için tanrıya yakarıyorlar.

Revizyonist elebaşıların dudaklarından dökülen kelimeler, MC'nin ayakta kalmasına adanmıştır. Çünkü böylece onlar faşist zulmü göstererek "kan akacak" tehditleriyle halkı korkutup "cephe"lerini genişletebileceklerini umuyorlar. Bu yolla sosyal-emperyalist tehdidi gözden kaçırarak, belki CHP'nin bir kısmını bile kazanabileceklerini sanıyorlar. Üstelik güçsüz bir hükümet olan MC, Rusya'nın önünde boyun eğmektedir ve Rusya'nın yararlandığı Kıbrıs, Ege gibi çeşitli sorunlarımızı çözememektedir. Sahte TKP için bundan iyi nimet olur mu?

Demirel-Türkeşler ise şimdi ateşli UDC taraftarlarıdır. Bütün ümitlerini revizyonistlerin UDC sahtekarlığıyla CHP'yi bölmesine bağlamışlardır. Böylece gemilerini biraz daha yürüteceklerdir. Bu bakımdan Süleyman Demirel ve Alpaslan Türkeş, bugün sahte sosyalizmin hevesli yandaşlarıdır. Revizyonistlerin CHP'yi "sağ" ve"sol" sosyal-demokratlar olarak bölme planlarını zevkten ağızları kulaklarına vararak karşılamaktadırlar.

İşte bu cephecilik oyunu yüzündendir ki, revizyonistler, muhtemel bir CHP-AP koalisyonuna "en korkunç gericilik" ve CHP-Bağımsızlar koalisyonuna ise "el zamazingosuyla gerdeğe girmek" diye saldırmaktadırlar. Peki geriye ne kalmaktadır? Açıktır ki, revizyonistlerin bütün bu safsataları MC'yi ayakta tutmak içindir. İşte bu yüzden halk, bazı büyük şehirlerin belediyelerini gerici partiler kaybetti diye sevinirken, revizyonistler ağlamaklı olmaktadır. Şimdi Türkeşle revizyonistler aynı dili kullanıyor. Güya "yerel seçimlerde referandum MC kazanmış"

Aslında revizyonistlerin de, faşistlerin de yüzündeki gülücükler sahtedir. Yüreklerini derin bir endişe kaplamıştır. Bu seçimler, revizyonistlerin birçok kozunu ellerinden almıştır. Artık oy tırtıklama tehditleriyle, CHP'yi işbirliğine zorlama planları suya düşmüştür. Bütün seçim kampanyasında sahte TKP olsun, diğerleri olsun, sadece CHP'ye saldırmışlar, halkı aldatmak için ellerinden geleni yapmışlar, fakat toplam 80 bin oyda tıkanıp kalmışlardır. Böylece CHP'yle yaptıkları pazarlıklarda alabildiğine abarttıkları hayali güçlerinin ne olduğu ortaya çıkmıştır. Üstelik, revizyonistlerin halkın sola kaymasından yararlanarak topladıkları oy miktarının ezici çoğunluğu samimi yurtseverlere aittir. Bu kesimler revizyonistlerin gerçek yüzünü kısa zamanda göreceklerdir.

Faşistlere gelince, revizyonistlerin MHP'nin güçlendiği şeklindeki tüm iddialarına rağmen, bu seçimlerde MHP bir ilerleme gösterememiştir. 5 Haziran'dan bu yana MHP'nin oy oranında bir ilerleme olmamış, oy miktarı ise düşmüştür. Demokratik uyanışın güçlendiği büyük illerde MHP silinmiştir. Faşistler, aradaki açığı geri bölgelerde Alevi-Sünni, Türk-Kürt, hatta Kırmançi-Zaza çatışması körükleyerek kapamayı başarmışlardır. Sonuç olarak faşistler, 5 Haziran seçimlerinden sonra derginizin yaptığı tahlile uygun olarak, feodalizmin güçlü olduğu yerlere sürülmüş, bu bölgelerde sıkışıp kalmıştır. Onlar, toprak ağalarının vurucu gücü olarak yaşayabiliyorlar. Fakat, bütün milliyetlerden ve mezheplerden köylülerin ve halkın birliği ve mücadelesi, onları bu bölgelerden de süpürecektir.

Dahası, aslında birkaç kıytırık oy da o kadar önemli değildir. Revizyonistlerin de faşistlerin de endişesi, seçimlerden sonraki siyasi mevzilenmenin kendileri için daha da kötüye gitmesinden doğmaktadır. CHP revizyonistlere, AP gövdesi ise MHP'ye tavır almaktadır. Böylece "cepheler"in sonu yaklaşmıştır. MHP'nin devlet dairelerindeki arpalıkları, sahte TKP'nin DİSK'deki yemlikleri artık hayal olmaktadır. Her iki taraf faşist ve revizyonist beslemeleri nasıl geçindireceklerini kara kara düşünüyorlar. Tatlı kârları ve siyasi tehdit araçları ellerinden kuş gibi uçup gidiyor. Ortada dımdızlak kalmanın acısı daha bugünden Türkeş'i de, İ.Bilen'i de sarmıştır.

Faşistlerin ve revizyonistlerin yediği bu darbeler, halkın mücadelesinin yeni bir atılıma ulaşması için elverişli şartlar yaratıyor. Türkeşlerin, Demirellerin, İ. Bilenlerin zorbalığına boyun eğmeyen halkımız, demokratik özgürlüklerine daha da sıkı sarılacaktır. 1978 yılı, halkımızın işçi sınıfı öncülüğündeki bağımsızlık, toprak ve özgürlük mücadelesinin fırtınasına sahne olacaktır.

REVİZYONİSTLERİN DİSK'İ SOKMAYA ÇALIŞTIKLARI

Dünya Sendikalar Federasyonu

Bundan üç ay önce, Ertürk-Meriç çetesi, işçi sınıfından gizli yaptıkları kongrede, Maden-İs'i Dünva Sendikalar Federasyonuna (DSF) bağlama kararı almışlardı. Bu kararı, Keramik-İş ve Yeni Haber-İş Sendikası Genel Kurullarından çıkartılan DSF'ye katılma kararları izledi. Son olarak da, Dev Maden-Sen İzmir Bölge Temsilciliği Kongresinde ve Turizm-İş Temsilciler Meclisi Toplantısında revizyonistler bu yönde karar aldırttılar. Temsilcilerin çoğunluğunun bulunmadığı bu toplantılarda yaptıkları sözümona oylamalarla DİSK Genel Kuruluna "Dünya Sendikalar Federasyonuna katılma önerisi götürme" kararını aldılar.

Görüldüğü gibi, DİSK içindeki Rus uşakları son zamanlarda, yönetimini ellerinde tuttukları sendikaları ardarda DSF'ye bağlamaya çalışıyorlar. Asıl istedikleri ise, DİSK'i konfederasyon olarak bütünüyle DSF'ye bağlamaktır. Politika gazetesinin revizyonist yazarları artık, sürekli olarak DSF'ye katılma reklamı yapıyor, ''uluslararası sınıf sendikacılığı'' lafını dillerinden düşürmüyorlar.

Sürekli reklamı yapılan DSF nasıl bir kuruluştur, neyi amaçlamakta, hangi "sınıfın" sendikacılığını yapmaktadır? Bunu anlamak için, sahte TKP'nin "Bizim Radyo"sunun, Maden-İş'in DSF'ye katılması ile ilgili olarak yaptığı yayına bakalım:

"Her şeyden önce, işçi sınıfımızın enternasyonal işçi sınıfıyla olan birliğinin somut köprüleri bu Genel Kurulda atıldı. Maden-İş sendikasının Dünya Sendikalar Federasyonuna katılma kararı alması Türkiye işçi sınıfının tarihine geçecek önemdedir."

Revizyonistlerin dillerindeki "enternasyonalizmin" Rus uşaklığı demek olduğunu artık herkes bilmektedir. Bu federasyon, Brejnev'in hakimiyeti altındadır. Ve bütün marifeti, çeşitli ülkelerin işçi sınıflarını Yeni Çarların baskısı altında tutmaya çalışmaktır.

Revizyonistler işçi sınıfını aldatabilmek için, DSF'nin devrimci geçmişinden yararlanmaya, bu geçmişe sahip çıkmaya çalışıyorlar.

Dünya Sendikalar Federasyonu, 1945 yılında, dünya savaşının hemen ertesinde kuruldu. Altı yıl süren emperyalist savaş, bütün dünya işçilerine faşizmin kara yüzünü tanıtmış, faşizme ve emperyalist savaşlara karşı işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışmasını daha da güçlendirmesi gerektiğini göstermiştir.

İşte, Dünya Sendikalar Federasyonu, bu tarihi şartlarda, sosyalist Sovyetler Birliği'nin önderliğini yaptığı devrimci bir federasyon olarak kuruldu. DSF, ilk kongre kararında, kuruluş amaçlarını şöyle açıklıyordu:

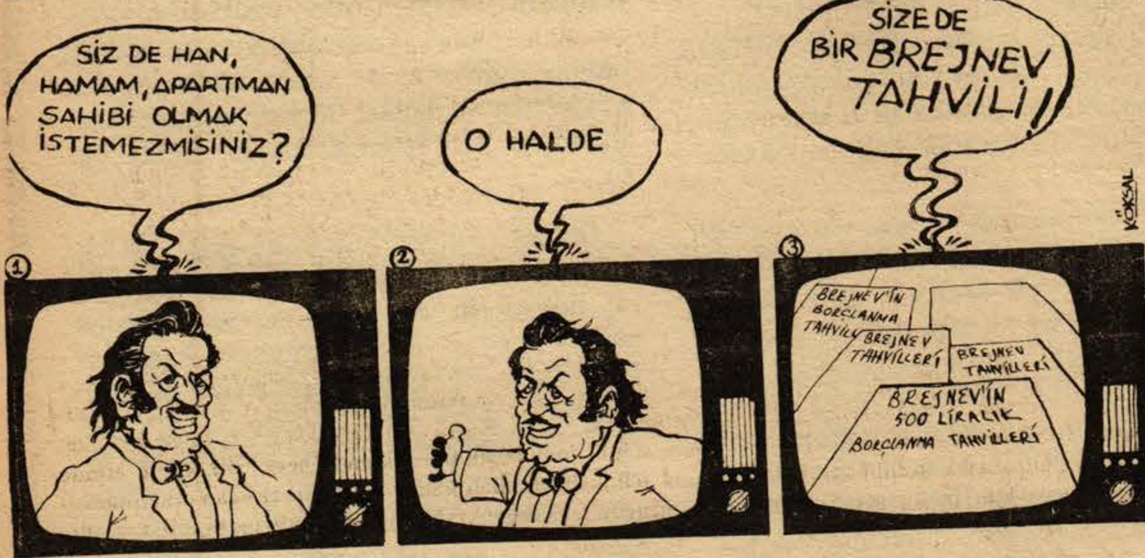
"Savaşa ve savaşın nedenlerine karşı mücadele, savaş kışkırtıcısı ve faşist tırmanışın yaratıcısı olan büyük tekellere karşı eylem.

"Sömürge sisteminin ortadan kaldırılması ve ülkelerin kendi kaderlerini tayin ve ulusal bağımsızlık hakkı".

Ne yazıktır ki, Hitler faşizmine karşı mücadele içinde doğan ve emperyalist savaşa karşı işçi sınıfının uluslararası birliğini sağlamak için kurulan bu örgüt, bugün, Hitlerin izinden giden Brejnev'in elinde kalmıştır. Savaşın esas kaynağı olan sosyal-emperyalistlerin elinde kalmıştır. Savaş kışkırtıcılığının başını çeken, dünyayı yeniden paylaşmak için dişinden tırnağına kadar silahlanan dünyanın en büyük tekelinin, Sovyet tekelci burjuvazisinin elinde kalmıştır. 1945'te ülkelerin kendi kaderini tayin etme ve ulusal bağımsızlık hakkı için mücadele amacıyla kurulan bu örgüt bugün, revizyonistlerin elinde, milli bağımsızlık mücadelelerinin önünde bir köstek haline gelmiştir.

MADEN-İŞ KASALARI TÜRKLER VE ERTÜRK'E YETMEDİ

Revizyonist çete, yeni soygun planları peşinde

Maden-İş yöneticileri 15 Aralıkta, Spor Sergi Sarayında bir toplantı düzenlediler. Daha önceden bu toplantıda MESS grevleri ile ilgili "Yeni Eylem Planları"nın yapılacağını açıklamışlardı.

15 Aralık gecesi, Spor Sergide grevde olan 17 bin maden işçisinden ancak 3-4 bin kadarı vardı. Bunların yarısı da, toplantının ortasında,"hep aynı teraneleri dinlemekten bıktık"diyerek çekip gittiler. İGD'li amigoların bütün gayretine rağmen, işçiler revizyonist sloganları bağırmadılar.Bir avuç İGD'li kendi kendilerine , "Yaşasın DSF" diye bağırdı durdu. İşçiler ise sık sık "Bağımsız Türkiye","Kahrolsun Faşistler" diye slogan attılar.

Revizyonistlerin bu toplantıyı neden düzenledikleri,MESS grevleri ile ilgili yeni eylem planlarının ne olduğu, Mehmet Ertürk'ün konuşmasında çıktı ortaya.

M.Ertürk önce işçilere uzun uzun övgüler düzdükten sonra, baklayı ağzından çıkardı: Maden-İş'in yakında, MESS grevleri için 500'er liralık borç senetleri çıkaracağını, bu senetleri satarak bütün ilerici ve demokratlardan, işçilerden 1 sene vadeli borç toplanacağını açıkladı. İşte, yeni eylem planı

ram ertesi yaptığı Doğu Almanya ziyareti sırasında İ. Bilen'le kafa kafaya verilerek tezgahlamıştı. Doğu Almanya'daki bu temaslarda işçi sınıfının başına daha ne çoraplar örüldüğünü ise önümüzdeki günlerde anlayacağız.

Revizyonist ağaların Maden-İş kasasında biriken işçi aidatlarını, MESS grevi boyunca toplanan milyonlarca lira bağışı yedikleri yetmedi. Sendika kasasının dibi göründü. Şimdi yeni soygun planları yapıyorlar. Borç senetleriyle halkı dolandıracaklar. Onların bu borç senetleri planı, gerici iktidarların, bütçe açık verdikçe piyasaya sürdükleri devlet tahvillerine benziyor.

Revizyonist ağalar, halktan yeni paralar istemeye kalkışmadan önce, şimdiye kadar topladıklarının hesabını versinler. Almanya'dan gelen Markların, yiyeceklerin, fabrikalardan toplanan milyonların hesabını versinler de ondan sonra yeni "dayanışma planlarından" bahsetsinler. İşçi sınıfımızın ve halkımızın bu yiyicilere teslim edecek tek kuruşu yoktur. Onlara para teslim etmek, kediye ciğer teslim etmekle birdir. İşçi sınıfımız mücadeledeki arkadaşları ile dayanışmayı ancak revizyonist yiyicileri başından defederek, sendika kasalarını onların elinden kurtararak sağlayabilir.

ARÇELİK İŞÇİLERİ SENDİKAYA GİDEREK REVİZYONİSTLERDEN HESAP SORDU

Arçelik işçilerinden 50 kişilik bir grup 9 Aralık günü topluca Maden-İş'in Pendik 4.Bölgedeki binasına gittiler. İşçiler bölgede revizyonistlerin Hasan Kahraman'ı görevden aldıktan sonra yerine atadıkları Adem Karabaş'ı buldular ve onun yakasına yapışarak hesap sordular.

İşçiler Adem Karabaş'tan birbirini tutmayan açıklamalar ve kapalı kapılar ardında yapılan pazarlıklar hakkında açıklama istediler. "Sıkışınca söz ve karar tabanındır diyorsunuz, sonra da tabanı hiçe sayıyorsunuz. Ne olup bitiyor, bilmek istiyoruz" diyerek Adem Karabaş'ı sıkıştırdılar. Adem Karabaş'ın bu sorulara verebileceği bir cevap yoktu. Laf kalabalığı ile durumu kurtarmaya çalıştı.

İşçiler 45 günde verilen bin liranın hesabını sordular. Bunun üzerine Adem Karabaş "Ne yani var da mı vermiyoruz? Boyuna gelip para istiyorsunuz. Sendikanın parası var mı yok mu diye düşünmüyorsunuz. Siz böyle yaparsanız sendika ne yapsın" gibi laflarla üste çıkmaya kalktı. Ama işçilerin çok sert tepkisi ile karşılaştı. Revizyonist tekerlemeleri dinleye dinleye artık ezberlemis olan işçiler onu susturdular.

"Siz bizim aidatlarımızı tıkır tıkır keserken, bunların durumu nedir diye düşündünüz mü?"

"Kış ortasında bu işçiler çoluk çocuk ne yapıyor diye düşünüyor musunuz?" sözleriyle öfkelerini dile getirdiler.

Adem Karabaş "Biz simdiye kadar size 4500 lira ödedik.Sen kaç yıllık işçisin" diye işçilerin aidatlarını hesaplamaya kalkıştı. Nerdeyse işçileri sendikaya borçlu çıkaracaktı. Ama hesap derinleşirse kimin kime borçlu çıkacağını anlamış olacak ki, sonradan vazgeçti. İşçiler "Sen tepedekilere köpeklikten başka bir şey yapmıyorsun" diye bağırdılar.

Daha sonra Adem Karabaş "Grevdeki 40 bin işçiye..." diye söze başlayacak oldu, ama lafı ağzında kaldı. İşçiler "Yalan söyleme, bizi mi kandıracaksın? Grevde en çok 18 bin işçi var" diyerek onu gene susturdular. Adem Karabaş bu sefer eline kağıt kalem alarak 40 bin işçiyi hesaplamaya kalktı. "Ereğli 8 bin, Bursa 8 bin" diye grevde olmayan yerleri saymaya başlayınca işçiler daha fazla dayanamadılar. Bir işçi "Arkadaşlar bunu boşuna dinliyoruz. Bu adam, bizim seçtiğimiz başkanın yerine oturtulan Ertürk'ün kuklası, o kadar!" dedi. Başka bir işçi "Bunun şeflerinden de hesap sormasını biliriz" diye sözü bağladı. İşçiler topluca sendikayı terkettiler.

Revizyonistler artık uyutmaca ve palavra ile kandıracakları işçi bulmakta zorluk çekiyorlar. İşçiler revizyonistlerin yakasına yapışmaktadır. Maden işçileri Mess patronlarına karşı altı aydır yiğitçe direnerek bu günlere geldiler. Grev çadırlarında artık, revizyonistlere karşı duyulan öfkenin nöbeti tutuluyor!

nedir ?

1960'larda "Silahlı mücadelenin yeni bir dünya savaşını körükleyebilecek bir kıvılcım olduğunu" öne süren Kruşçevci sendika yöneticileri, Amerikan emperyalizminin saldırganlığını örtbas etmeye çalışmışlardır. DSF yöneticileri 1964'te Birleşmiş Milletlere, Vietnam'a müdahale etmesini ve sorunu gündemine almasını isteyen bir mesaj yollamışlardır. Kurtuluş mücadelesi içindeki Vietnam Sendikalar Konfederasyonu bunu protesto etmiştir.

DSF, Arap halklarının ulusal kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesini de baltalamaya çalışmıştır. DSF Sekreterliği, Brejnev'in Orta Doğu politikasına uygun olarak, Siyonist-emperyalist saldırı sırasında, saldırganlarla Arap halklarını aynı kefeye koymuş; Arap Sendikaları Konfederasyonuna, Mısır, Suriye ve Ürdün sendika örgütlerine, üstelik saldırgan İsrail hükümetinin aleti olan İsrail sendika örgütü Histradut'a gönderdiği telgraflarda, saldırıyı mahkum etmek bir yana, BM Güvenlik Konseyinin 22 Kasım 1967 tarihli kararını desteklediğini belirtmiştir. Bu tutum birçok Arap sendikası tarafından protesto edilmiştir.

Ülkelerin kendi kaderlerini tayin etmesine ve ulusal bağımsızlık hakkı için mücadelesine karşı böyle bir tavır alan DSF, bugün, 1978'deki son kongresini, kendi kaderini tayin hakkı Sovyet tankları tarafından ayaklar altına alınan ve halen Sovyet askeri işgali altında bulunan Çekoslovakya'nın başkenti Prag'da yapmaya hazırlanmaktadır.

1945'lerin DSF'sinin, bugün revizyonistlerin DİSK'i sokmaya çalıştıkları DSF ile en ufak bir alakası yoktur. Bugünkü DSF'nin esas faaliyeti Yeni Çarlar hesabına dünya halklarını silahsızlandırmaya çalışmak, "barış-yumuşama" ve "Helsinki Ruhu" propagandası yapmaktır. Brejnev'in güdümündeki DSF, Helsinki Ruhunu öylesine benimsemiştir ki, işçi çocuklarının elinde oyuncak silahlar bulunmasını bile istememektedir! 1976 Eylülünde Helsinki'de toplanan Sendikalar Yuvarlak Masa Toplantısında alınan kararlardan biri şöyledir:

"Sendikalar, işçilerin çocuklarına onları savaş psikolojisi içine sokacak savaş oyuncaklarının satılmasına karşı kampanyalar açmalıdır" (DİSK dergisi sayı 29-30, s.37)

İşte, revizyonistlerin DİSK'i sokmaya çalıştıkları örgüt, böyle bir örgüttür. Onların "enternasyonal işçi sınıfıyla köprü kurduk" dedikleri şey, sosyal-emperyalistlerle yurdumuz arasında kurmaya çalıştıkları köprüden başka birşey değildir.

İşçiyi hiçe sayan DİSK Tüzüğü değiştirilsin

İŞÇİ HASAN IRMAK

Bugünkü DİSK Tüzüğünün ne kadar anti-demokratik olduğunu, ne tarafa çeksen uzayan maddelerle dolu olduğunu iki yılda birçok tecrübeyle gördük. Bu tüzük, 1975 yılından bu yana, bir avuç zorbanın sendikamızda istedikleri gibi at oynatmalarına fırsat verdi. Onlar tüzüğün anti-demokratik maddelerini paravan yaparak, tüzük boşluklarından faydalanarak astığım astık, kestiğim kestik bir yönetim kurmaya çalıştılar.

Bu tüzük, temel ilkelerinden, sonuncu maddesine kadar madde madde ele alınmalı ve değiştirilmelidir. Örgütümüz, tabanındaki 400 bin işçinin iradesini yansıtabileceği, yönetimde söz ve karar sahibi olabileceği demokratik bir tüzüğe kavuşmalıdır. Bu, Genel Kurula katılan bütün demokrat, yurtsever delegelerin bir görevidir. Bu mektupta tüzük hakkında önemli gördüğüm bazı noktalara değinmek istiyorum:

DİSK'in kaderi Yürütme Kurulunun ellerine terkedilemez

Bugünkü tüzüğe göre, DİSK Başkanlığını ve Yürütme Kurulunu eline geçiren beş-altı işçi düşmanı, sendikamızda istediğini yapabilmektedir. Tüzük, DİSK'in kaderini tamamen Yürütme Kurulunun eline terketmiştir.

Tüzüğün 65. maddesi, Yürütme Kuruluna istediği her konuda yönetmelik çıkartma yetkisi veriyor. Üstelik bu yönetmeliklerin "aynen anatüzük hükümleri değerinde" olacağını belirtiyor. Yürütme Kuruluna her konuda ve anatüzük değerinde yönetmelik çıkartma yetkisi vermekle, tüzük değiştirme yetkisi vermek aynı şeydir. Bu demektir ki, Yürütme Kurulu, Genel Kurulda gücü yetip de yapamadığı bütün tüzük değişikliklerini yönetmelikler çıkararak halledebilir. Yani Genel Kurulun iradesini hiçe sayabilir.

Yine tüzük, Yürütme Kuruluna, bölge temsilciliği kurma, kaldırma, bölge temsilcileri atama ve görevden alma, DİSK'e bağlı bütün ihtisas dairelerini kurma, programlarını hazırlama, DİSK'in bütün organlarında çalışacak kişilerin atamalarını yapma, gereğinde DİSK Yönetim Kurulunun yetkilerini de kullanarak karar alma ve uygulama gibi yetkiler veriyor. Genel başkanın yetkileri ise daha da geniş. Tüzüğe göre genel başkan, Yönetim Kuruluna hatta Yürütme Kuruluna bile danışmadan karar verme yetkisine sahip. Nitekim, Kemal Türkler, Eylül ayında, UDC kararını Yürütme Kurulundan çıkaramayınca, bu "yetkisi"ne dayanarak açıklama yaptığını iddia etmişti.

Bütün tüzüğü incelediğimizde görüyoruz ki, tüzük tabandaki yüz binlerce işçinin kaderini, tepedeki bir avuç insanın ellerine bırakmıştır. DİSK'te bugünkü kişisel yönetimin son bulması ve bizzat tabandaki işçinin konfederasyonun kaderini ellerine alması için bütün gerici tüzük hükümleri kaldırılmalıdır.

Genel Kurul delegelerini işçiler seçmelidir

DİSK Tüzüğü, Genel Kurula gidecek delegelerin tesbiti konusunda şöyle diyor:

"DİSK Genel Kuruluna üye sendikalarda gönderilecek delegeler, sendika anatüzüğünde buna dair hüküm yoksa, üye sendikanın son Genel Kurul toplantısında Genel Kurul tarafından seçilir."

Bugün, DİSK'e üye sendikaların birçoğunda Genel Kurula gidecek delegeler, o sendikanın tepesindeki beş veya yedi kişilik Yürütme Kurulu tarafından tayin ediliyor. Çünkü bu sendikalar DİSK Tüzüğündeki "buna dair hüküm yoksa" cümlesinden yararlanarak, kendi tüzüklerine Genel Yürütme Kuruluna delege tayin etme yetkisi koymuşlar. Mesela Maden-İş'teki revizyonistler, daha üç ay önce Genel Kurul yapıldığı halde, delegeleri burada seçmediler. Şimdi, Yürütme Kurulunu ele geçiren bu altı-yedi revizyonist, oturdukları koltuklardan, Genel Kurulda maden işçilerini temsil edecek altmış dört delegeyi keyiflerince tayin ediyor ve her türlü entrikayı çeviriyorlar.

Genel Kurul, bir örgütün en üst karar organıdır. Bu organı oluşturacak delegeleri sendikaların tepesindeki üç-beş kişi tayin edecekse, Genel Kurula ne gerek vardır? Ertürk-Türkler-Meriç takımının seçtiği delegeler mi maden işçilerini temsil edecektir!

DİSK Tüzüğünün bu maddesi değiştirilmelidir. Delegeler temsil ettikleri tabanın oyuyla seçilmeli, Genel Kurula gerçekten kitlesini temsil eden işçiler gitmelidir. DİSK Tüzüğüne, DİSK'e bağlı bütün sendikalarda Genel Kurul delegelerinin işçilerin serbest iradesiyle seçileceği hükmü açık bir şekilde konulmalıdır.

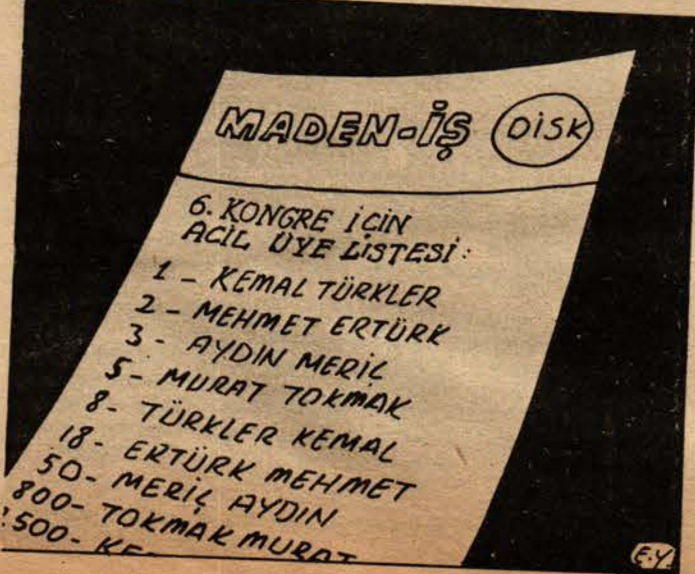
Birleştirme kararları işçilerin birliğine hizmet etmelidir

Tüzüğe göre, DİSK içinde aynı işkolunda birden fazla sendika varsa, bunların birleştirilmesi zorunludur. Sendikaların birleştirilmeleri ile ilgili 14. madde şöyle: DİSK Yürütme Kurulu özel bir birleştirme komisyonu kuracak. Bu komisyonun kimlerden oluşacağı ise tamamen Yürütme Kurulunun keyfine kalmış. Bu komisyon bir birleştirme formülü oluşturacak. Birleşecek sendikalar ya bu formülü olduğu gibi kabul edecek, ya da DİSK'ten atılacak. Bu, tepedeki bir avuç adamın binlerce işçinin iradesini hiçe sayarak sendikaları işçileriyle birlikte sağa sola savurması, onları kendi istediği kalıba zorla sokması demektir. Revizyonistler şimdiye kadar bu maddeye dayanarak, kendilerine karşı olan sendikacıların yönetimde bulunduğu büyük sendikaları daha küçük bazı sendikalar içinde eritmeye çalıştılar. Buna en son örnek, Sosyal-İş sendikasıdır. Revizyonistler, Sosyal-İş'i, Teknik-İş içinde eritmek şekilinde bir birleştirme kararı çıkardılar. Sosyal-İş bu karara itiraz edince de DİSK üyeliğinden düştüğünü açıkladılar. Aynı eritme politikası, Kimya-İş ile Petkim-İş'in birleştirilmesi sırasında da uygulandı. Revizyonistler bu iki sendikayı birleştirirken Kimya-İş yöneticilerini tamamen tasfiye ettiler.

Revizyonistler, konfederasyon içinde "tek sendikada birlik" gibi işçi sınıfımızın yararına olan bir anlayışı, işçileri daha çok bölmek,birbirine düşman etmek ve böylece işçi sınıfının en geniş kesimlerini denetimleri altında tutmak için kullanıyorlar. Sendikaların birliği ancak tabandaki işçilerin üzerinde anlaştığı bir temelde ve gönül birliği sağlanarak gerçekleşebilir. Birleşecek sendikalar ortak Genel Kurul yapmalı ve birleşmenin ortaya çıkardığı bütün sorunlar bu Genel Kurulda karara bağlanmalı, yeni oluşan sendikanın yöneticileri de bu Genel Kurulda işçiler tarafından seçilmelidir.

Tüzük değişikliği için verilen mücadele, işçi sınıfımızın sendika içi demokrasi mücadelesinin önemli bir parçasıdır. Bu Genel Kurula katılan delegeler, bugünkü tüzüğün, sendikanın başına çöreklenen gerici bir kliğin elinde nasıl tehlikeli bir silah haline geldiğini akıldan çıkarmamalı ve tüzüğün anti-demokratik maddelerinin iptali için mücadele etmelidirler.

Maden-İş'teki revizyonistlerin hayali üyeleri ve sahte delegeleri

Kimse duymadık demesin. Türkler ve Ertürk son üç-dört ay içerisinde, başlarındaki bunca bela arasında sıkı bir örgütlenme çalışmasına girişmişler. Son Maden-İş Genel Kurulundan bu yana 20 bini aşkın yeni üye kaydetmişler. Sendikanın üye sayısını 64 binden 86 bine yükseltmişler birdenbire.

Bunlar öyle usta, öyle "olmaz" tanımayan teşkilatçılar ki, Murgul Bakır Kompleksi gibi 1,5 yıl önce Maden işkolundan çıkan fabrikalarda bile yetki almayı becermişler. Türk Metal'i BMC'den, Kırıkkale Makina Kimya'dan ve Tofaş'dan silip süpürmüşler de kimsenin ruhu bile duymamış.

Sakın inanmayız demeyin! Çünkü geçen gün bir toplantıda Maden-İş eski Başkan Vekili Hakkı Öztürk "yalan" diyecek olmuş ta, Türkler az kalsın sürahiyi başına indiriveriyormuş, "vay sen nasıl Maden-İş sendikasına sahtekâr dersin" diye.

Maden-İş sendikasının sahtekâr olmayacağı besbelli. Ama sendikanın tepesine tüneyen bu revizyonist takımın dünyanın en sahtekâr yaratıkları olduğunu da bilmeyen kalmadı. Sahte kongreler, sahte faturalar, sahte tutanaklar, sahte imzalar. Ve son olarak da sahte delegeler.

Son dalaveraları birkaç gün önce ortaya çıktı. Revizyonist çete, DİSK Genel Kuruluna fazladan 20 delege gönderebilmek için Maden-İş'e 20 bin hayali üye kaydediyor. Bir yandan kasada para yok diye yakınıp dururken, var olmayan bu 20 bin üye için fazladan DİSK aidatı ödüyor. Ve sahte dekont gösteriyor. Suçu ortaya çıkınca da her zamanki gibi kabadayılığa kalkışıyor.

Revizyonistler, daha bundan üç-beş ay önce "Maocu fabrikaları sendikadan atarız" diye tehditler savuruyor, Boronkay işçilerini toptan sendikadan ihraç etmekle tehdit ediyorlardı. Mehmet Ertürk orada burada, "az olsun, bizden olsun" diye konuşuyordu. Sıra delege sayısına gelince, üye sayısını yüksek göstermek için ne yapacaklarını şaşırdılar. Nerdeyse her işçiyi çift sayacaklar.

Onlar bugüne kadar hile ve tertiple sürdürdükleri saltanatlarını yine aynı yöntemlerle korumaya çalışıyorlar.

DİSK Yürütme Kurulu üyesi Petrol-Kimya-İş Genel Başkanı

MEHMET KILINÇ: "DİSK'İN BAĞIMSIZLIĞINI SAVUNUYORUM"

HALKIN SESİ muhabirleri, 22 Aralıkta yapılacak olan DİSK Genel Kurulu ile ilgili olarak DİSK Yönetim Kurulu üyesi ve Lastik-İş sendikası Genel Başkan Vekili Kenan Akman ve DİSK Yürütme Kurulu üyesi ve Petrol-Kimya İş sendikası Genel Başkanı Mehmet Kılınç ile konuştular. Bu konuşmaları okuyucularımıza sunuyoruz.

HALKIN SESİ: Mehmet Ertürk ve Kemal Türkler'in DİSK'e kabul ettirmeye çalıştığı UDC konusunda ne düşünüyorsunuz?

Mehmet Kılınç: Örgütün bağımsızlığı ve fraksiyon dışı kalması, herhangi bir siyasi kuruluşun örgütüymüş gibi, yan kuruluşuymuş gibi gözükmemesi ve esasta böyle olması gerektiğine inanıyorum. Onun için DİSK'in bütün düşüncelere saygılı ve tamamen bağımsız olmasını istiyorum. Programını, bir ekonomik örgüt statüsü içerisinde, ilerici-devrimci bir çizgide sürdürmesi gerektiğini düşünüyorum.

HALKIN SESİ: Kuruluş bildirgesinde ve Anatüzüğünde DİSK'in, Türkiye'nin tam bağımsızlığını kazanması yönündeki mücadeleye katılacağı ve amaçlarından birinin bu olduğu yazılı. Ancak bu ilkeyi UDC taraftarları ihlal etti. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

M. Kılınç: Daha önce bu konuda basına açıklamalarımız oldu. Zannediyorum uyuşmazlık nedenlerinden bir tanesi de bu ilkeyi zedeleyici davranışların olması.

HALKIN SESİ: DİSK Tüzüğünün değiştirilmesi için kongrede tartışılmak üzere bir taslak hazırlandı. Değişiklik hangi esaslarda olacak?

M.Kılınç: Tüzük değişikliğinde üzerinde durulan konular şunlar: Organların işleyişini, ilişkilerini, teşekkül tarzını, sendikalarla olan münasebetlerini yeniden demokratik bir çizgiye getirmek. Daha anlaşılır, daha belirgin hale getirmek. Tabii geçmişteki tüzüğümüzde bazı organların birbirlerinin iç işlerine müdahale ediyormuş gibi veya onun yetkilerini kullanıyormuş gibi birtakım hususlar yer alıyor. Bu, bizim de zaman zaman şikayet ettiğimiz konular arasındaydı. Onun için bütün organların müstakil yetkilerini saptamak gerekti. Yönetim Kurulunun yetkisinin kişilerce kullanılması, Genel Yürütme Kurulunun yetkisinin kişilerce kullanılması gibi uygulamalarla organların bağımsız karar alma yetkisini ortadan kaldırılmasın. Tedbirimiz bu.

HALKIN SESİ: Uzun bir zamandır, Yürütme Kurulu Karar Defterinin tutulmadığı konusunda bize açıklamada bulunur musunuz?

M.Kılınç: DİSK'in basılmasından sonra mahkeme kararıyla defter alındı. O dönem içinde bir müddet boşluk oldu, ama kağıtlara yazılıp imzalandı kararlar. Bunda Kemal Türkler'in kendine has yönetim anlayışı var; bunun da biraz etkisi oldu.

DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Lastik-İş Genel Başkan Vekili

KENAN AKMAN: "UDC'NİN KESİN KARŞISINDAYIM"

HALKIN SESİ: Mehmet Ertürk ve yandaşlarının DİSK'i basması olayını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kenan Akman: Bir kere o olay olmaması gereken bir olaydı. Biz kaba kuvvete karşıyız. Dört Yürütme Kurulu üyesi bir karar aldılar. Dediler ki, burayı uzmanlar yönetiyor. Siz yönetimi elden kaçırdınız dediler, Kemal Türkler'e. Biz şöyle düşünüyoruz, onlar böyle yazıp getiriyorlar. Rica ediyoruz, bunların yularını çekin. Bu bir seneden beri, hatta daha fazla bir zamandır böyle devam ediyordu. Son olaylarda Celal Küçük, Kemal beye rica etti. Kemal bey de dedi ki, ben bunları DİSK'ten atacağım. İGD'yi atacağım. İKD'yi atacağım. Bu durumun böyle olmasına sebep de Kemal beydir. Hem benim İKD, İGD gibi yan kuruluşlarım yok diyeceksin, sonra da kalkıp bunlara sen benim canımsın diyeceksin; bu olmaz. Yönetim Kurulunun ve Yürütme Kurulunun kararı var: İGD, İKD'nin DİSK'in yan kuruluşları olmadığına dair. Sonra bildiğiniz olaylar oldu. Geldiler bir grup İGD'li Yürütme Kurulu üyelerini tehdit ettiler. Daha sonra Yönetim Kurulu toplanarak olayların başını çekenlerin Onur Kuruluna sevkini kararlaştırdı.

HALKIN SESİ: Yürütme Kurulunun Eylül ayında, DİSK'te uzman adı altında çalışan bazı kişilerin işlerine son vermesi hangi olaylara dayanır?

K. Akman: Bugün DİSK'te birtakım olaylar oldu. Tamiri mümkün olmayan noktalara kadar gidildi. Yetkili kişiler uzmanlara her türlü imkanı tanıdılar. DİSK'i uzmanlar yönetti. Yöneticiler DİSK'i bunların eline teslim ettiler. Baktılar ki artık kendi fonksiyonları kalmamış, sırf uzmanlar söz sahibi oluyor. Uzmanların dediğinden öte hiç bir şey geçilmiyor. Alıyorsunuz bir DİSK mecmuasını, DİSK'in ilkelerine ters düşen bir sürü yazı var içinde. Altında da DİSK Genel Sekreterinin imzası var.

HALKIN SESİ: Hangi yazılar mesela?

K. Akman: Mesela, ICF (Avrupa Sendikalar Federasyonu) aleyhine yazılar. Bizi ihraç ettiler. Neden? Onun hakkında yazılar yazılıyor. Biz, hem o federasyonun üyesiyiz, hem de onun aleyhine yazılar yazıyorlar. Federasyondan o yazıları tekzip edin diye yazı geldi. Genel başkan bunu tekzip ettiremedi. Ettiremez! Ettiremezsin dediler uzmanlar. Karşı çıktılar.

HALKIN SESİ: "UDC" konusunda ne düşünüyorsunuz?

K. Akman: UDC'ye gelelim. Bugün Türkiye'de DİSK içerisinde Kemal bey olsun, Maden-İş'teki bazı kişiler olsun UDC'nin öncülüğünü yaptılar. M.Ertürkler. Bunlar dışardan empoze edilen şeylerdi. Hatırlarsanız, 1976 senesinin Şubat ayında, İsmail Bilen Doğu Berlin'den Türkiye'deki kişilere şöyle sesleniyordu. Diyordu ki, Ulusal Demokratik Cephenin artık Türkiye'de de hayata geçirilme zamanı geldi. Lütfen bunu uygulayın dedi. Talimat verdi. Ama ortam müsait değildi. 1976 yılında. Hayata geçiremediler. Geçirmeye de çalışmadılar. DİSK'e bağlı bazı kuruluşlar içerisinde, Maden-İş içerisindeki bazı arkadaşlarımız kanalıyla DİSK'te yapılacak bir toplantıda, Gönen'de hayata geçirilmesini planladılar. Bunu çıkartamadılar. Patlak verdi. Son yapılan DİSK toplantısında yine bu konu ele alındı. Yine bir başarı sağlayamadılar. O da şundan oldu: Kemal Türkler arkadaşımız Bülent beyle bir toplantı istedi. Benden genel başkanla bir randevu sağlamamı istediler. Ben randevu aldım. Konuştuk. Türkler orada şunu söyledi: Ben dedi, İGD, İKD, TKP, bunlara şiddetle karşıyım. Ve hiç bir zaman bunları DİSK'in yan kuruluşları olarak kabul etmiyorum dedi, Ecevit'e. Ben vardım yanlarında, Ali Topuz vardı, Bahir Ersoy vardı. Ondan sonra dedi ki, Ulusal Demokratik Cepheye kökünden karşıyım. Ayın dokuzunda Temsilciler Meclisi toplantı yapıyor, ben burada açık açık ortaya koyup atacağım dedi. Sonra olaylar oldu. Bunlar DİSK Yürütme Kurulu üyelerini tartakladılar. Gürültü içinde, Kemal bey, "UDC'yi kaldırıyoruz, Genel Kurula kadar askıya alıyoruz" demek mecburiyetinde kaldı. Gene getireceklerdir Genel Kurula, ama geçeceğini tahmin etmiyorum. Bu UDC'nin nereden geldiğini, kimler tarafından Türkiye'de hayata geçirilmek istendiğini sağır sultan bile duydu. Bizans oyunlarıyla birşey yürütülemez. Mehmet Ertürk bir sürü girişimler içerisindedir. Komiteler kuruyorlar, birşeyler yapıyorlar. Ertürk geçenlerde Doğu Berlin'e gitti. Uğraşıyor. Artık işçi sınıfına ihanet mi ediyor, bunu tarih yazacaktır. Ben Kenan Akman olarak UDC'nin kesin karşısındayım. Elimden geldiği kadar bunun hayata geçirilmemesi için uğraşacağım.

HALKIN SESİ: Politika'nın durumu Kongreye gelecek mi?

K. Akman: Politika gazetesi Maden-İş'e devredildi. Maden-İş, borcunu harcını kabul ediyor dediler. Politika şu anda Maden-İş'in yayın organı oldu. Bir milyon lira verdiler DİSK'ten, Aydın Engin ve Oya Baydar'a. Köşeyi döndüler onlar.

"POLİTİKA'YI YAŞATMA KAMPANYASI"

SUNİ TENEFFÜS

Yeni Çarların borazanı Politika gazetesi, yeni bir kampanya başlatacağını yazıyor. Bu, Politika'nın yaşama, var olma kampanyası olacakmış. Böylece Politika iflas ettiğini açıkca ilan ediyor.

Bir kere insana sorarlar: Bu kaçıncı kampanya!? "Bir ekmek bir Politika", "Politika tezgah başına" dediniz olmadı. Abone kampanyaları açtınız, "Her Politika okuyucusu beş abone bulsun" dediniz, tutmadı. Fabrikalarda gazeteyi zorla, İGD'lilerin baskısıyla satmaya kalktınız. İşçiler ellerinin tersiyle ittiler. Ne yaptıysanız Politika'nın satışı bir türlü 5 bini aşamadı.

Şimdi de "Bu gazete mutlaka yaşamalı" diye yazıyorsunuz ve yaşatma kampanyaları açıyorsunuz.

Niçin yaşasın Politika? Rusya'nın reklamını yapasınız, işçileri zehirleyesiniz diye mi? Yiyicilik yapıp milyonlar vurmaya, işçilerin binlerce lirasını batırmaya devam edesiniz diye mi? Toplam borcu milyonlarca lirayı bulan, resmi ilan gelirlerine bankalar tarafından el konulan, bütün senetleri protesto olan, baskı ücretlerini ödeyemeyen, alacaklılarına karşılıksız çek verecek kadar batmış bulunan bir Politika gazetesi. İşte Rus borazanlığının vardığı iflas noktası burası.

Politika "bu gazete neden yaşamalı" diye soruyor. Halkımız ise bu gazetenin neden yaşamaması gerektiğini çok iyi biliyor. Rus uşaklığının Türkiye topraklarında yaşamaya hakkı olamaz. Halkımız baykuş sesi dinlemek istemiyor. Politika'nın iflas ilanı, açılan bütün kampanyaların fiyaskosu işte bu gerçeği göstermektedir.

Politika, "yaşama kampanyası" açarken yalnız değil. Bugünlerde yaşatma kampanyaları açan başkaları da var. En başta da H.Yolu ve MC aynı ortak kaderi paylaşıyorlar. Proleter devrimci hareketin darbeleri altında çöken H.Yolu tekkesi, bir süredir gazetesinde "H.Yolu'nu yaşatalım", "H.Yolu yaşamalıdır, yaşayacaktır" diye feryat ediyor ... Halk düşmanı MC ise daha kurulduğu günden beri suni teneffüsle yaşıyordu. En sonunda da bitkisel hayata girdi. Halka zulmeden ve emperyalizme hizmet edenler istedikleri kadar kampanyalar açsınlar. Çöküp gitmeye mahkumdurlar.

REVİZYONİSTLER VE PATRONLAR YENİ KIYIMLARA HAZIRLANIYORLAR

MESS'e karşı grevde olan fabrikalarda revizyonistlerin ve patronların yüzlerce kişilik kara listeler hazırladıkları söyleniyor.

MESS patronlarının toplu işçi çıkarmayı uzun zamandır arzuladıkları bilinmektedir. Patronlar eskiden beri her büyük işçi mücadelesinden sonra kitle halinde işçi çıkarmaya alışmışlardır. Revizyonistler de eskiden beri buna yeşil ışık yakarak işçilere ihanet etmişler, patronlara yardımcı olmuşlardır. 15-16 Hazirandan beri birçok olayda, 1972 Profilo grevi ertesinde, DGM direnişi sonrasında bunu gördük. Artık revizyonistler işçi kıyımının yardakçısı olmaktan çıktılar, bizzat kıyımın düzenleyicisi ve uygulayıcısı haline geldiler. Patronlar "kimleri atalım" diye düşünme zahmetinden kurtuldular. Çünkü ellerine hazır listeler veriliyor.

Şimdi MESS grevinin bitiminde de yeni bir işçi kıyımı tezgahlanmaktadır. Bu arada revizyonistler devrimci işçilerden kurtulacaklarını da hesap ediyorlar. Onlar işçi kıyımıyla devrimci işçilerin sonunu getiremezler. Çünkü onların her yeni ihaneti, işçi sınıfı saflarında devrimci fikirleri kuvvetlendiriyor, yepyeni güçler doğuruyor.

HALKIN SESİ'nin röportajı

İngiliz İktisatçısı Joan Robinson muhabirlerimizle

Ünlü iktisatçı Joan Robinson:

"Bir Üçüncü Dünya ülkesi için en önemli ilke, kendi gücüne güvenmektir"

Ünlü iktisatçı Bayan Joan Robinson "İktisatçılar Haftası" nedeniyle Türkiye'ye geldi. Bayan Robinson, burjuva iktisat teorilerini eleştirmesi ve Üçüncü Dünya Ülkelerinin dostu olmasıyla tanınmıştır. Bugün yetmiş yaşında olmasına rağmen, dünyanın dört bir yanını dolaşarak bu fikirlerinin mücadelesini vermektedir. Dergimizin görüşlerini anlatarak kendisiyle röportaj yapmak istediğimizi söylediğimizde, bunu memnuniyetle karşıladı ve programı yüklü olduğu halde bize zaman ayırdı.

Kendisine ilk olarak, Üçüncü Dünya Ülkelerinin bağımsız bir kalkınmayı gerçekleştirmek için ne yapmaları gerektiğini sorduk. Şöyle cevap verdi: "En önemli sorun yiyecek üretimi bakımından kendi kendine yeterli olmaktır. Üçüncü Dünya Ülkelerinin çoğunda yiyecek üretimi sorunu, toprak sorununa sıkı sıkıya bağlıdır. Kalabalık bir nüfusun yaşadığı, geri tarım kesimlerinde en iyi sonucu elde etmenin yolu, toprak sahiplerinin topraklarına el koymak ve bu temel üzerinde kooperatifler kurmaktır."

Joan Robinson, yabancı sermayenin Üçüncü Dünya Ülkeleri için yararlı değil zararlı olduğunu söyledi ve şöyle devam etti: "Gelişmiş kapitalist ülkeler, kredi ve yardımlarını Üçüncü Dünyaya ihracatlarını artırmanın bir aracı olarak kullanıyorlar. Kanımca Üçüncü Dünya Ülkelerinin Batıya borçlanmaları şu sırada çok büyük bir buhran yaratmanın eşiğinde bulunuyor. Eğer bu ülkeler karşılıklı olarak yararlı ticaret ilişkileri kurabilirlerse bu iyi birşey olur. Batının yarrdımının zehir taşıdığını unutmamak gerekir."

Sovyet kredileri ve Sovyetlerle kurulacak ilişkiler hakkında ne düşündüğünü sorduğumuzda, ünlü iktisatçı şunları söyledi: "Sovyetler Birliği'nin siyaseti de kendi çıkarını kollamaktır. Onlar habire sosyalizmden söz ediyorlar, ama kendi çıkarlarını kolluyorlar. Ayrıca tabii onlarla ticaret yapmanın bir de şöyle bir olumsuz yanı var: Siyasetlerini ve tutumlarını ansızın tamamen değiştirebilirler. Dolayısıyla kanımca bir Üçüncü Dünya Ülkesi için en önemli ilke daima kendi gücüne güvenmektir."

Joan Robinson, İngiltere'deki "Çin Siyasetini İnceleme Grubu" ve "Çin-İngiltere Karşılıklı Anlayış Derneği" örgütlerinde de çalışmaktadır. Bayan Robinson, bu derneklerin amacının İngiltere halkına Çin'de olup bitenleri duyurmak olduğunu belirtti ve Çin'deki son gelişmelerle ilgili olarak şunları söyledi: "Dörtlü Çetenin 'radikal bir siyaset' adı altında çok kötü şeyler yaptığını düşünüyorum. Habire kitleleri bölüp durduklarını biliyoruz. Öğrencilerin el bombalarıyla, makinalı tüfeklerle birbirlerine savaş açmaları için tahrikçilik yaptıklarını da biliyoruz. Bu, Kültür Devrimini Mao'nun siyasetinden tamamen saptırmak demektir. Çin halkının Kültür Devrimi sırasında ve Mao'nun önderliği altında çok şey öğrendiğine inanıyorum ve sağın Çin'de iktidara gelmesini kesinlikle önleyeceğine büyük bir güven duyuyorum."

"İktisatçılar Haftası" konferanslarında Üçüncü Dünyanın mücadelesi savunuldu

İstanbul İktisat Fakültesi Mezunları Cemiyeti tarafından düzenlenen "İktisatçılar Haftası" konferansları 12-18 Aralık tarihleri arasında İstanbul'da yapıldı. Otuza yakın tanınmış bilim adamının konuşmacı olarak katıldığı toplantılar, çoğunluğunu öğrencilerin oluşturduğu kalabalık bir dinleyici kitlesi tarafından izlendi. Toplantılarda Üçüncü Dünya, yeni uluslararası iktisadi düzen mücadelesi ve Türkiye'nin bu mücadeledeki yeri tartışıldı.

Amerikalı Profesör Martin Bronfenbrenner konuşmasında Amerikan emperyalizminin çıkarlarını savundu ve Güney Kore'deki faşist diktatörlüğü övdü. Park Çung Hi'yi Atatürk'e benzetmesi ve "yaşasaydı bugün Atatürk'te faşist olurdu" demesi toplantıyı izleyenlerin sert tepkisine yol açtı. Tepkilerin devam etmesi üzerine profesör sözlerini geri almak ve özür dilemek zorunda kaldı.

Profesör İsmail Türk ise, bir açık oturumda yaptığı konuşmada, Kıbrıs müdahalesinin Türkiye ekonomisi için büyük bir yük olduğunu belirterek Kıbrıs'ta Türk parasının tedavül etmesine son verilmesi gerektiğini savundu.

15 Aralık günkü toplantıda söz alan Doçent Bilsay Kuruç, Türkiye'nin her meseleye bağımsız ekonomik kalkınması açısından bakması gerektiğini söyledi ve enerji ve sanayi bakımından bağımsızlığı savundu. Bilsay Kuruç konuşmasına şöyle devam etti: "Üçüncü Dünya ülkeleri birbirlerinin iktisadi menfaatlerini gerçekten destekliyorlar. Onların hakim oldukları forumlarda en çok üzerinde durulan şey, yeni bir uluslararası iktisadi düzen sorunudur. Türkiye'de objektif olarak ekonomik yönden bir Üçüncü Dünya ülkesidir. Türkiye öncelikle bir Akdeniz, Balkan ve Orta Doğu ülkesidir ve bu bölgedeki uzlaşmazlıkların çözümüne süper güçlerin nüfuzunu artırmayacak şekilde katkıda bulunmak zorundadır. Türkiye ile Yunanistan'ın ilişkilerine gelince, 'düşman kardeşlik' ne Türkiye'nin ne de Yunanistan'ın yararınadır. Her iki ülke Kıbrıs ve Ege gibi sorunları aşarak dost olmak zorundadırlar."

17 Aralık günü yapılan açık oturumda konuşan Dr. Selim İlkin ise dünyada büyük bir değişiklik olduğunu, Üçüncü Dünya ülkelerinin ortak çıkarlarını savunduklarını, buna karşılık Türkiye'nin bunun dışında kaldığını söyledi. Prof. Gülten Kazgan da Üçüncü Dünyanın bilinçlenme ve olgunlaşma bakımından çok önemli bir noktaya vardığını, yeni uluslararası iktisadi düzen mücadelesinin küçümsenemeyeceğini belirtti. Aynı gün CHP İstanbul Senatörü Besim Üstünel de yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Nairobi'deki BM Ticaret ve Kalkınma Konferansında Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku ülkeleri Üçüncü Dünyanın talepleri karşısında ABD ile aynı tutumu aldılar". Besim Üstünel yeni iktisadi düzen mücadelesinde temel sorunun, dünyadaki zenginliklerin ve gelirin zengin ülkeler ile yoksul ülkeler arasındaki paylaşımın değiştirilmesi olduğunu vurguladı. Üçüncü Dünya ülkelerinin bunu gerçekleştirebilmek için "siyasi bakımdan güçlü" olmaları gerektiğini belirtti.

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

Polonya Hukuk Fakültesi Dekanı Profesör Patrzalek

PARİS SORBON ÜNİVERSİTESİNDEN PROFESÖR GONİDEC VE PROFESÖR EDMOND JOUVE ASKERİ MAHKEMELERİN BASINI YARGILAMASINA KARŞI ÇIKTI

Fransa'yı ziyaret etmekte olan Polonya'nın Wroclaw Hukuk Fakültesi Dekanı Profesör PATRZALEK ile Paris'te kurulu Sorbon Üniversitesi öğretim üyelerinden Profesör GONİDEC ve Profesör Edmond JOUVE, AYDINLIK ve HALKIN SESİ yazı işleri müdürlerinin Askeri Mahkeme tarafından tutuklanmasını protesto etmişlerdir. Profesör Patrzalek, Profesör Gonidec ve Profesör Jouve'nin imzaladıkları ortak metinde şöyle denmektedir:

"Biz aşağıda imzaları bulunanlar, haftalık dergi HALKIN SESİ'nin Yazı İşleri Sorumlusu Bay Mustafa Tütüncübaşı'nın ve aylık dergi AYDINLIK'ın Yazı İşleri Sorumlusu Bay Doğan Yurdakul'un Askeri Mahkemelerce kanunsuz bir şekilde tutuklanmasını protesto ediyoruz. Basının Askeri Mahkemelerce yargılanması Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının eşitlik ilkesine aykırıdır.

"Askeri Mahkemeler basını yargılayamaz!

"Yurtsever basına özgürlük!

"Bütün gazeteciler derhal serbest bırakılmalıdır!"

İZLANDA KOMÜNİST LİGASI [EİK(M L)]

İzlanda Komünist Ligası (ML) Başkanı Ari T.GUDMUNDSSON yoldaş Merkez Komitesi adına dergimize gönderdiği mektupta şunları yazmaktadır:

"HALKIN SESİ, AYDINLIK ve Türkiye'nin ilerici güçlerine,

"Komünist Birlik Ligası (Marksist-Leninist) dayanışma selamlarını gönderir ve sizleri Yazı İşleri Müdürleriniz D.Yurdakul ve M.Tütüncübaşı'nın tutuklanmasına karşı mücadelenizde tam olarak destekler.

"Askeri Mahkemeler basını yargılayamaz.

"D.Yurdakul ve M.Tütüncübaşı ve yurtsever basına özgürlük.

"Mücadelenizde başarılar dileriz.

"Yaşasın, Türkiye'deki ilerici ve yurtsever güçler."

EIK (ML)
İzlanda Komünist Ligası (ML)
Merkez Komitesi Siyasi Bürosu
Ari T.Gudmundsson
Başkan

NORVEÇ İŞÇİLERİN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ ORGANI KLASSEKAMPEN

Norveçli devrimcilerin yayın organı Klassekampen 3 Aralık 1977 günkü sayısında D.Yurdakul ve M.Tütüncübaşı'nın Askeri Mahkemeler tarafından tutuklanmasını protesto etmektedir.

L'HUMANİTE GAZETESİ

Fransa'da yayınlanan L'Humanite gazetesi 8 kasım 1977 tarihli sayısında AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergileri yazı işleri müdürlerinin Askeri Mahkemece tutuklanması olayına yer vermiştir.

İstanbul Barosu "BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ SINIRLANAMAZ"

İstanbul Barosunun düzenlediği "Basın Özgürlüğü ve Türkiye" semineri 12-13 Aralık tarihlerinde Türkiye Gazeteciler cemiyeti salonunda yapıldı.

İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın semineri açarken yaptığı konuşmada, İstanbul Barosunun fikir suçu diye bir suç tanımadığını, fikir özgürlüğüne sınır konamayacağı görüşünde olduğunu açıkladı.

Açış konuşmasından sonra Gazeteciler Cemiyeti, Türkiye Gazeteciler Sendikası, Türkiye Yazarlar Sendikası ve Yayıncılar Derneği adına seminere bildiriler sunuldu.

Seminere katılan hukukçular, Askeri Mahkemelerin basını yargılamasının kanunsuz olduğunu, bu uygulamanın 12 Mart döneminden miras kaldığını belirttiler.

Seminerde bir konuşma yapan Prof. Öztekin Tosun, Türk Ceza Kanununun hükümeti, cumhuriyeti, orduyu ve emniyet kuvvetlerini eleştirmeyi yasaklayan 159. maddesinin, faşist Mussolini kanunundan bile daha geri ve ağır olduğunu söyledi. Basını yargılamak için kurulan özel mahkemelere ve toplu mahkemelere karşı çıktı.

Yayıncılar Derneği adına söz alan AYDINLIK dergisi Yazı İşleri Müdürü Doğan Yurdakul, özellikle devrimci yayın organlarının ağır baskılar ve maddi güçlüklerle karşı karşıya bırakıldıklarını örneklerle anlattı.

Baro başkanı, seminerde konuşulan hususların Türkiye Barolar Birliği tarafından kanun teklifi haline getirilmesini önereceklerini belirterek semineri kapattı.

AYDINLIK'IN İNŞA

Halkımız

Ra

Muhabirlerimizin AYDINLIK gazetesine yaptıkları ziyaretle ilgili izlenimleri

AYDINLİK'ın inşa faaliyetini daha yakından tanımak ve çalışmalar hakkında bilgi almak için yola çıktık. Nuruosmaniye Caddesinde 3 nolu Kardeşler Hanının üçüncü katına geldik. Kapıda gelen ziyaretçileri bir görevli arkadaş karşılıyor. Misafir salonunda yer gösteriyor. Halkla ilişkiler bölümünden bir arkadaş gelerek bize gazeteyi gezdirecek. Misafir salonu kalabalık. Birçok devrimci arkadaş gazeteyi görmeye gelmiş. Sonradan öğrendiğime göre hergün elliye yakın ziyaretçi gazeteye gelerek çalışmaları izliyor. Misafir salonunda sıcak ve canlı bir konuşma sürüyor.Herkesin gözleri pırıl pırıl. Ve tam karşımızda büyük bir resim. AYDINLIK'ın kurucusu, Türkiye proletarya hareketinin önderi Şefik Hüsnü belki her zamankinden daha mutlu, devrimci arkadaşlarına bakıyor.

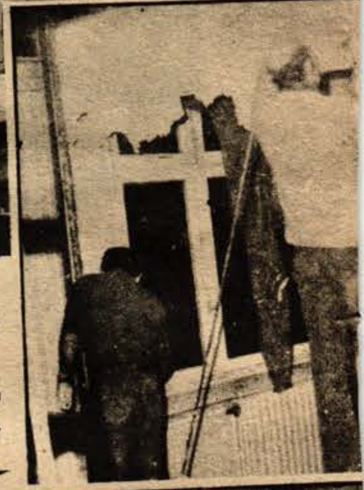
Halkla ilişkiler bölümünden arkadaş bizi ilkönce yazı işlerinin çalıştığı salona götürüyor. Burası otuzdan çok arkadaşın çalıştığı büyük bir salon. Her bölüm kendine ait masalarda çalışıyor. Duvarlarda her servisin arşivlerinin bulunduğu kitaplıklar. Bu özel arşivlerin dışında gazetenin bir de genel arşivi var. Bu arşiv için büyük bir oda ayrılmış.

Dış Haberler servisi arşivini kuruyor

Pikaj servisindeki arkadaşlarımız teknik eğitim yapıyorlar

Yazı işleri bölümü otuzdan fazla arkadaşın çalıştığı büyük bir salon

Temizliği, yöneticiden muhabirine kadar bütün gazete personeli yapıyor

AVRUPA'NIN 11 KENTİNDE VE TÜRKİYE'de 20 İLDE TEMSİLCİLİKLERİMİZ KURULDU

Görevli arkadaş, Yazı Kurulu çalışmaları hakkında bilgi veriyor:

– Bugün halkın mücadelesi yükselmektedir. Son on yılda revizyonistlerin sürdürdüğü bölücülüğe karşı devrimci hareketin birlik siyaseti başarı kazanmıştır. Faşizm gerilemektedir. Bu şartlarda günlük bir gazetenin çıkarılmasını devrimci bir görev olarak tesbit ettik.

– Yazı işlerinin görevleri esas olarak iki başlıkta toplanır. Bunlar haber toplama ve haberlerin çeşitli servislerde yazılmasıdır. Belli başlı iki koldan haber alıyoruz. Bunlardan birincisi, kendi kaynaklarımızdır. Türkiye'nin yirmi ilinde muhabirlerimiz vardır. Gaziantep-Kahramanmaraş, Adana, Diyarbakır, Sivas, Malatya, Kayseri, Konya, Trabzon, Denizli, Bursa, Muğla, Antalya, Bolu ve Zonguldak illerinde muhabirlerimiz görevlerine başlamıştır. Şimdi Tunceli-Elazığ-Erzincan ve Isparta-Burdur illerinde muhabir teşkilatımızı kuruyoruz. Ankara ve İzmir'deki bürolarımız ise, kurulmuş durumdadır. Bunlardan başka çeşitli fabrikalarda, semtlerde, yurtlarda, okullarda geniş bir muhabir ağı kurmak için çalışıyoruz. Her ildeki muhabirlerimiz komşu illerden, ilçelerden ve köylerden gönüllü muhabirler bulma çalışması içindedir.

– Ayrıca yurt dışında da merkezi Frankfurt'ta olmak üzere on bir Avrupa kentinde temsilciliklerimiz kurulmuştur. Bu kentler Paris (Fransa), Brüksel (Belçika), Kopenhag (Danimarka), Viyana (Avusturya), Stokholm (İsveç), Köln (Batı Almanya), Zürih (İsviçre), Utreh (Hollanda), Hamburg (Batı Almanya), Frankfurt (Batı Almanya) ve Lozan (İsviçre)'dir. Bunların teleks ve telefonları alınmıştır. Gazetemizin bütün bölümleri gibi, yurt dışı temsilciliklerimiz de işçi sınıfımızın ve halkımızın eseridir. Yurt dışındaki işçiler ve gençler olmasaydı, bu temsilcilikleri kurmamız çok zor olurdu.

– Kendi kaynaklarımızın dışında çeşitli ajanslara abone olmuş bulunuyoruz. Kendi haberalma kaynaklarımızın gelişmesine özel önem veriyoruz. Halkımızın duygularını, düşüncelerini ve mücadelesini bu şekilde canlı olarak yansıtabileceğimize inanıyoruz. Yurdumuzun ilçelerine, köylerine, fabrikalarına, madenlerine yayılan bir muhabir ağımız olacak. Bu muhabir arkadaşlar hem gazetemizin halk arasındaki muhabirleri, hem de halkın gazetemizdeki muhabirleri olacaktır.

– Haberler yazıldıktan sonra çeşitli servislerde işlenir ve gazeteye girecek yazılar haline gelir. Başlıca şu servislerimiz vardır: Halk Postası, İşçi-Sendika, Gençlik, Meslek, Dış Haberler, Kültür-Sanat, Ekonomi, Araştırma İnceleme.

ÖNÜMÜZDEKİ GÖREV:1 OCAK'TA YERLEŞMEYİ TAMAMLAMAK

Yazı Kurulundan başka bir arkadaş bütün gazete personeline yapılan genel gazetecilik eğitiminden sonra, taşra ve semt muhabirleriyle de on günlük bir eğitim yapıldığını anlatıyor. Bu eğitim bittikten sonra muhabirler tekrar kendi yerlerine dönmüşler ve çalışmalarına başlamışlardır. Yazı işleri şimdi, çeşitli servislerin sorumluları, personeli, yazı programı, arşivi ve muhabirleriyle yerleşmesi için vargücüyle çalışıyor. Teknik servisler ise, kendi içlerinde eğitim çalışmalarını sürdürüyorlar. 20 Aralıkta yazı işleriyle teknik servislerin çalışması birleştirilecek. 1 Ocakta istihbarat ağının tamamlanmasıyla gazete çıkmaya hazır hale gelecek. Çalışmalar 15 Ocaka kadar bu biçimde sürdükten sonra, bu tarihte AYDINLIK deneme yayınlarına başlayacak. Basılan gazeteler halkın ve devrimcilerin eleştirilerine sunulacak, yanlışlar düzeltilecek ve kısa bir süre sonra gazetemiz yayına başlayacak duruma gelecek.

– Bunlardan başka gazetede yer alacak yazıların hazırlanmasıyla uğraşıyoruz. Gazetede mesela bir "Hapishane Köşesi" olacak. Bu köşede cezaevlerindeki mahkum ve tutuklulardan haberleri, mektupları basacağız. Her hafta siyasi mahkumların listesini vermeyi düşünüyoruz. "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyasını sürdüreceğiz. Siyasi teşhir yazılarının yer alacağı Nalcıbaşı köşesi olacak. Hatırlarsınız, bu köşe, İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesini çok renklendirmişti.

YARIM SAATTE KOSKOCA BİR DUVARI YIKTIK

Diğer servisleri dolaşmak için Yazı Kurulunun yanından ayrılırken arkadaşlar şöyle dediler:

- Bütün arkadaşlar büyük bir çoşku ve fedakarlıkla çalışıyor. Halkımıza güzel bir devrimci gazete çıkaracağımıza söz veriyoruz. Geçen gün bu salonu genişletmek için ortadaki duvarı yıkmak gerekti. Koskoca duvarı arkadaşlar birleşerek yarım saatte yıktık. Şimdi daha rahat çalışıyoruz.

Çalışan, yazı yazan, tartışan insanlara baktık. Sanki hepsi "Önümüze daha nice duvarlar çıkacağını biliyoruz, ama bütün duvarları halkla birlikte teker teker yıkacağız" der gibiydiler. AYDINLIK da zaten bunun için çıkmıyor mu?

ÇAYLAR GELİYOR

Bu sırada bir arkadaş çay ikram ediyor. Arkadan gelen bir başka arkadaş da şekerleri taşıyor. Bizi gezdiren arkadaş çay, yemek ve temizlik işlerinin gazetede çalışan arkadaşlar tarafından nöbetleşe yapıldığını anlatıyor: "Temizlik işleri için iki, yemek için her gün dört arkadaş nöbet tutuyor. Çayımızı, yemeğimizi de kendimiz yapıyoruz. Böylece ayda 15-20 bin lira tasarruf ediyoruz. Mesela öğlen yemekleri, adam başına ortalama 4-5 liraya maloluyor." O günkü yemek listesini soruyoruz. Çorba, sebze yemeği, salata cevabını alıyoruz. Yemek masasının hazırlanması, yemekten sonra bulaşıkların yıkanması ve kapkacağın ertesi güne temiz ve düzgün bir biçimde bırakılması nöbetçilerin görevleri arasında.

BÜTÜN SERVİSLERİN BİRLEŞTİKLERİ NOKTA: GÜZEL BİR DEVRİMCİ GAZETE ÇIKARACAĞIZ

Halk Postası, gazetenin ikinci sayfasında yer alacak. Bu sayfada çalışan arkadaşlar, "Halkın dertlerini dile getiren, onların çeşitli sorunlarına çözüm getirmeye çalışan, halkla sürekli ve canlı bir devrimci bağ kuran bir sayfa olacak" diyorlar Halk Postası için. Bu sayfaya gelen çeşitli mektuplar yayınlanacak.

İşçi servisinde üçü redaktör, biri merkez muhabiri ve dördü semt muhabiri olmak üzere sekiz arkadaş ça lışıyor. Ayrıca semt muhabirleri her fabrikada muha birler bularak gönüllü bir istihbarat ağı yaratmak içi yoğun bir çalışmaya girmişler. İşçi-Sendika servisi şı sırada bir arşiv ve kitaplık kurmak için çalışıyor. Bunun yanında uzun vadeli yazı dizileri hazırlıyor.

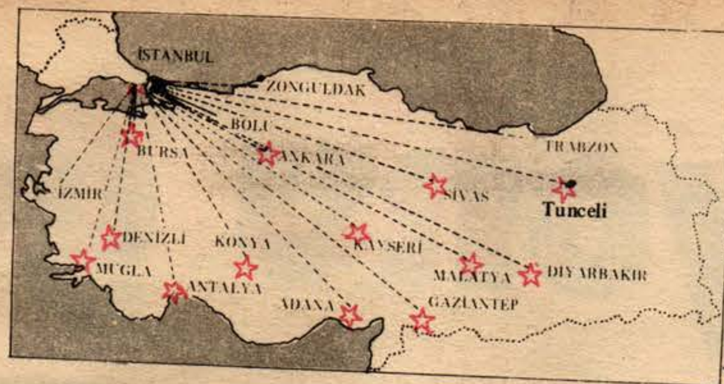
- Sayfamız revizyonist zincirin kırılmasını amaçla yan, işçi düşmanlarını teşhir eden, işçi sınıfımızın so runlarına ve acil taleplerine sahip çıkan, mücadele ha berlerini doğrudan ve kaynağından halkımıza ileten b sayfa olacak. Bunun için çalışıyoruz.

Dış Haberler servisi hem İngilizce, Fransızca, A manca ve İtalyanca'dan çeviri yapan hem de haber yaza dört redaktörden oluşuyor. Bu sayfaya bağlı bir radyo dinleme servisi var. Bu servis yabancı radyola dinliyor. Haber kaynakları olarak ajanslara, yaban

SINDAN

a

apor

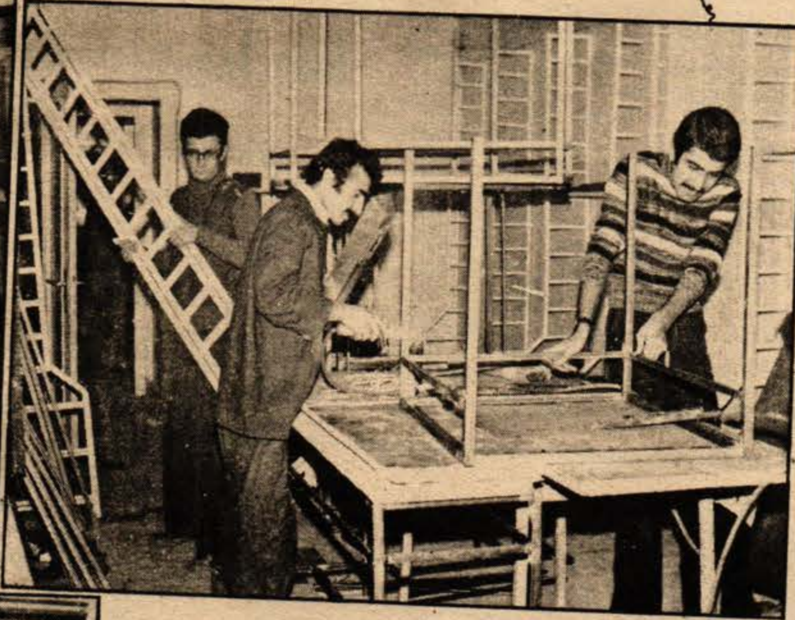

AVRUPA'NIN 11 KENTİNDE VE TÜRKİYE'DE 20 İLDE TEMSİLCİLİKLERİMİZ KURULDU

Gazetemizin inşasına işçisiyle mühendisiyle bütün devrimciler katılıyor

Yarım saatte koskoca bir duvarı yıktık

IBM servisindeki arkadaşlarımız yeni makinalar üzerinde çalışıyorlar

ına, diğer ülkelerin Marksist-Leninist yayınlarına anıyorlar. Bunun dışında yurt dışı bürolarından gelen erleri değerlendirecekler. Bir arkadaş da özel olarak kiye'nin dış politikasıyla ilgileniyor.

Dış Haberler servisinin özenle düzenlenmiş bir ar- var.

Arşivimiz Üç Dünya Teorisi esas alınarak düzenlen- tir. Birinci, İkinci ve Üçüncü Dünya ülkelerine göre ıama yapılmıştır. Türkiye basınında çıkan dış ha- er, yabancı basından alıntılar, telex haberleri ayrı ayrı alanmıştır. Ayrıca çeşitli Marksist-Leninist yayınlar, plar ve broşürler bulunmaktadır.

leslek sayfası, öğretmen, doktor, avukat, mühendis tlerinin çeşitli sorunlarını inceleyecek. Revizyonist- bu örgütlerdeki yolsuzluklarını ve anti-demokratik mlarını teşhir edecek. Bu görevleri yerine getirirken li meslek gruplarıyla sıkı bir bağ içinde olacak. ı görevlileri şimdiden çeşitli mesleklerden insan- konuşuyorlar, düşüncelerini onlara aktarıyor ve lerini alıyorlar.

ültür-Sanat sayfasında iki arkadaş çalışıyor. Bunun da gazetenin edebiyat, müzik, resim, sinema, tiyat- eştirileri yapacak, inceleme, araştırma, tanıtma yazı- azacak geniş bir kadrosu var. Okurların gönderdiği uplara, sanat ürünlerine sayfada yer verilecek. Sanat sı geniş halk kitlelerinin bu alandaki ihtiyaç ve ta- inden yola çıkarak onlarla sıcak bağlar kuracak. onomi servisi çalışmalarını şöyle anlattı:

Uzun ve orta vadeli araştırmalara yönelik bir ekono- ubumuz var. Çalışmamız başlıca iki alanda ele alına- Gazetemizin günlük ihtiyaçlarına cevap veren ekono- aberlerinin hazırlanması ve hazırladığımız program da uzun vadeli araştırma ve incelemeler yapılması. t sosyal-emperyalizminin Türkiye'deki yayılma etinin teşhiri, Türkiye'nin ekonomik yapısının araş- ısı ve Üçüncü Dünya ülkelerinin ekonomik mücade- n incelenmesi, ele alacağımız konuların bazılarıdır.

"BENİ FABRİKADAN MADEN-İŞ YÖNETİCİLERİ ATTIRDI"

Yazı işlerinden çıktık. Teknik servisi gezeceğiz. Arada büyük bir oda var. Bu oda gazetenin genel arşivi ve kitaplığı olacak. İçerde yoğun bir inşa faaliyeti var. Bir yanda kaynak yapılıyor, bir yanda taşlama faaliyeti sürüyor. Masalar ve kitaplık rafları yapılıyor. Kaynakçı arkadaş anlatıyor:

- Buranın bütün işlerini arkadaşlarla beraber yaptık. Ben fabrikadan atıldım. Maden-İş'e bağlıydık. Yöneticiler ikide bir gelip polis gibi sorular soruyorlardı. Herhangi bir örgüte üye misin? Hangi dergiyi okuyorsun? Sonunda beni işten attırdılar. Şimdi bir fabrikada iş arıyorum.

Bir başka arkadaş şöyle anlatıyor:

- Ben şimdi gazetenin İşçi-Sendika sayfasında çalışıyorum. İnşa faaliyetinde de çalıştım. Kapı boyama, duvar kağıdı kaplama, badana, soğuk demir işlerinde çalıştım. Daha önce ekmek paramı kazanmak için duvar kağıtçılığı ve badanacılık yapmıştım.

TEKNİK BÖLÜM İKİ BUÇUK MİLYON LİRA

IBM servisinde üç tane IBM makinesi ve bir tane de başlık makinası var. Bunların hepsi elektronik. IBM dizgi makinaları çeşitli biçimlerde ve çeşitli düzenlerde yazılar çıkarıyor. Bir gazete çıkarmak için bu makinalardan iki tanesi yeterli. Ancak arıza ihtimali olduğu için bir tane yedek bulunması yararlı oluyor. Bu makinalar, Türkiye'de kullanılan en gelişmiş makinalar. Bu serviste yedi kişi çalışıyor. Ayrıca yine bu servise bağlı olarak beş kişinin çalıştığı tashih bölümü var. Bütün kadro, makinaları daha iyi öğrenmek için çalışıyorlar.

- IBM şirketinden makinaların çalışmasını öğrenmek için yardım istedik. Ancak saati 750 liradan öğretebileceklerini söylediler. Toplam kurs süresi 20-25 saat sürecekti. Bu 15-20 bin lirayı vermemek için kendi imkanlarımızla çalışmaya başladık. Yabancı kitaplardan araştırdık, bilenlere sorduk. Bugün önemli bir yol almış durumdayız.

Pikaj-montaj bölümü de bugün bir gazete çıkarmaya hazır durumda. Pikaj sehpaları ve montaj masaları yapılmış. Montaj masalarını devrimci bir usta kendi atölyesinde yapmış ve işçilik parası almamış. Böylece masalar çok ucuza gelmiş.

Karanlık oda, fotomekanik ve laboratuar bölümlerinden oluşuyor. Fotomekanik bölümünde iki kamera ve bir kontakt makinası var. Bunların toplam değeri yarım milyon liranın üstünde. Karanlık odanın çalışma düzeni herkesin her işi yapabilmesine göre düzenlenmiş. Bunun için burada çalışanlar işin bütününü öğrenmeye girişmişler.

HALKIMIZ GAZETESİNİ İNŞA EDİYOR

Gazetenin çeşitli bölümlerini dolaştıktan sonra gazete idaresine uğruyoruz.

- Gazetemizin idari yapısı başlıca üç alanı kapsar. Bunlardan birincisi, dağıtım, matbaa, kağıt ve malzeme temini, satış, abone, depolama ve ilan konularını içerir. İkincisi muhasebe işleri, üçüncüsü de hukuk işleridir. Bunların dışında gazete binasının inşa faaliyetini de biz yürüttük. Halkın ve devrimcilerin desteğiyle kendi gücümüze güvenerek su tesisatı dışında bütün işleri kendimiz yaptık. Bizim bu çabamız HALKIN SESİ'nde yayınlandıktan sonra bir çok kaynakçı, demirci ve marangoz arkadaş gazetemize gelerek yardım etmek istediklerini söylediler. Onların yardımlarını da aldık.

– Tersaneden işçi arkadaşlar kaynak ve boya işlerini yapmak üzere, Sarıyer'den bir arkadaş ise elektrik işleri için geldiler. Kumkapı'dan bir marangoz arkadaş gazetemizin inşasına yardım etti. Okmeydanı'ndan işçi arkadaşlar kaynak ve boya işlerini yaptılar.

– İhtiyacımız olan bütün malzemeler gazetemizin niçin çıktığı anlatılarak ucuza alınmaktadır. Malzeme almaya giden arkadaşlar AYDINLIK'ı tanıtmakta, satıcıdan bağış istemekte ve alınan malzemenin maliyetine satılmasını sağlamaktadır. Bir kırtasiyeci, gazete için alınacak malzemeleri maliyetine vereceğini belirtti.

– Hergün gazetemize birçok devrimci gelerek daktilo, kırtasiye malzemesi, fotoğraf makinası, teyp, elektrik malzemesi, flaş, yiyecek maddesi, havagazı ocağı ve tüp, mutfak malzemesi gibi ihtiyaç maddelerini bağışlamaktadır. Dişçi arkadaşlarımız, gazete personelinin diş bakımını üstlendiler. Mühendis arkadaşlarımız, dahili telefon hattını döşediler.

–Gazetemizin yayın hayatını sürdürmesi için en az 8 milyon liraya ihtiyacımız var. Şu anda dört milyon lira toplamış bulunuyoruz. Halkımız büyük fedakarlıklar yapmıştır. Bağış kampanyamız bir kitle hareketine dönüşmüş bulunuyor. Amacımız kampanyayı daha da geliştirmek, ulaşamadığımız yerlere ulaşmaktır.

BURADA HER ŞEY HALKIN MALIDIR

Gazeteden ayrılmadan önce bölümleri son bir kere dolaşıyoruz. Herkes görevini en iyi bir şekilde başarmak için dikkatle çalışıyor. Kullandıkları malzemeye özel bir titizlik gösteriyorlar. Bir arkadaş şunları söyledi:

– Buradaki her şeyi gözümüzün bebeği gibi korumaya kararlıyız. Çünkü gördüğünüz her şey halkın malıdır.

HALKIMIZI AYDINLIK'A DAVET EDİYORUZ

İşçileri, köylüleri, bütün halkımızı AYDINLIK Gazetesine davet ediyoruz. Gazetemiz halkımızın alınterinin ve fedakarlığının eseridir. Bütün dostlarımızı gazetemizde ağırlamaktan, onların, fikirlerini ve eleştirilerin öğrenmekten memnunluk duyacağız. AYDINLIK'ın İstanbul ve Ankara Bürolarının adresleri şöyledir.

Gazete Merkezi (İstanbul)
(Yukardaki krokide gösterilmiştir)
Nurosmaniye Cad. Kardeşler İşhanı, No: 3 Kat: 3 Cağaloğlu
Ankara Büromuz:
Menekşe sok. 33/5 Kızılay
Ziyaret günleri ve saatleri, Cumartesi ve Çarşamba günleri, saat 10-12 ve 14-17 arasıdır.

NAKİT OLARAK

4 Milyonu geçtik

TARLA, ARSA, EV VE KAT BAĞIŞLARININ DEĞERİ 3 MİLYON 500 BİN LİRA

Bağış kampanyası bütün yurtta ve yurt dışında başarıyla devam ediyor. Toplam bağış miktarı nakit olarak 4 milyon 39 bin liradır. Tarla, arsa, ev ve kat bağışlarının değeri ise 3 milyon 500 bin liradır. Bazı il ve ilçelerde ulaşılan bağış miktarlarını aşağıda yayınlıyoruz. Diğer yerlerdeki son durumu bilmediğimiz için belirtemiyoruz. Bütün devrimcilerin, bulundukları yerlerde ne kadar bağış topladıklarını ve kaç kişinin bağışta bulunduğunu bildirmelerini rica ediyoruz. Gazetemizin tamamlanması için en az 8 milyon liraya ihtiyacımız vardır. Daha iyi bir gazete çıkartmak ise, daha da çok parayı gerektirmektedir. Bunun için devrimcileri ve bütün halkımızı kampanyayı daha da güçlendirmeye çağırıyoruz.

Bu hafta içinde gelen bağışların miktarı ve geldiği yerlere göre dağılımı şöyledir:

Ankara:81.861 TL, İstanbul: 66.810, Bolu: İçinden 2.360, Düzce'den 30.165, Gaziantep-Maraş: 30.000, Adana: 25.000, Trabzon: 16.061, Kars: 5.500, Diyarbakır: 11.000, Kandıra/Kocaeli: 5.000, Bursa: 3.850, Bilecik: 3.800, Konya: İçinden 3.700, Karaman'dan 1.500, İnebolu/Kastamonu: 3.000, Dinar/Afyon: 1.350, Burhaniye/Balıkesir: 1.000, Anamur/İçel: 1.000, Ortaca/Muğla'nın Akıncı köyünden: 1.000, Kemer'den 500, Uşak: 770, Sultanhisar/Aydın: 700, Amasya: 500 TL.

Toplam bağışların il ve ilçelere göre dağılımı şöyledir:

	860.810 TL.
İstanbul	799.481
Ankara	471.500
İzmir-Manisa	158.600
Gaziantep-Maraş	89.970
Adana	
Bolu (2.360 lirası içinden, 60.165 lirası Düzce'den)	62.525
	58.946
Trabzon	44.000
Tunceli	33.200
Bursa	31.000
Diyarbakır	28.150
İsparta-Denizli	26.000
Antalya	21.750
Muğla-Aydın	17.700
Malatya	14.925
Biga/Çanakkale	
Konya	13.850
İçel	7.800
Kars	5.500
Kandıra/Kocaeli	5.000
Zonguldak	4.560
Bilecik	3.800
İnebolu/Kastamonu	3.000
Yahyalı/Kayseri	2.500
Afyon (1.350 TL Dinar'dan, 1.030 TL Emirdağ'dan)	2.380
Kangal/Sivas	1.500
Döllük köyü/ Tokat	1.400
Gazioğlu köyü/Tekirdağ	1.995
Çorum	1.300
Amasya	1.040
Burhaniye/Balıkesir	1.000
Uşak	770
Kırklareli	250
Eskipazar/Çankırı	250
Yurt dışı	480.000
Bağışlanan eşya satışından	783.000
TOPLAM	4.039.452 TL.

AYDINLIK: 40 milyonu birleştiren gazete

Kampanyamız faşistlerin ve revizyonistlerin halkı bölmek için yürüttükleri faaliyetlere ağır bir darbe oluyor. Halkımızın güçlü birlik isteği kampayamız sırasında bir kere daha ortaya çıktı. Faşistlerin ve revizyonistlerin etkisindeki kimseler bile günlük gazetenin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde bütün halkı birleştirmek için mücadele edeceğini öğrendiklerinde canla başla destek oluyorlar. Denizli'nin Yeşiloba köyünden MHP sempatizanı bir köylü, günlük gazetemizin halkın menfaatlerine hizmet edeceğini öğrendiğinde devrimci saflara geçti. Gene aynı köyde başka MHP sempatizanları da devrimci saflara katılacaklarını açıkladılar. Eskiden AP'li olan İzmir'li bir baba, şimdi gazetemiz için bağış topluyor. Emekli başkomiserler, emekli albaylar "Birliği savunun, yanınızdayız" diyorlar.

Gazetemize Kürt, Türk, Alevi, Sünni bütün milliyet ve mezheplerden halkın yardımda bulunması, faşistlerin ve revizyonistlerin halkı bölme çabalarını boşa çıkartıyor.

Öte yandan kampanyamız Üçlü Blokun ve maceracıların devrimci saflarda yaratmaya çalıştığı bölünmeye de darbe vuruyor. Bu akımların etkisi altındaki devrimciler de kampanyaya katılıyorlar. Bağış yaptıkları gibi, makbuzla bağış da topluyorlar.

Bize mektup yazan devrimciler 'ilerici-gerici', 'bizden-başkasından' diye ayrım yapmadan bütün halka gazeteyi anlattıklarını ve herkesten destek istediklerini yazıyorlar. Gazetemiz bu tutumu sürdürecek ve halkı, "AP'li, MHP'li, CHP'li, revizyonist" diye kamplara ayırmayacak, 40 milyona seslenecek, bütün halkın birliği için mücadele edecektir.

Çeşitli yerlerde bağış kampanyasının nasıl yürütüldüğünü anlatan mektupları yayınlıyoruz.

ANTALYA

REVİZYONİSTLERİN VE MHP'NİN ETKİSİ ALTINDA OLANLARDAN DA BAĞIŞ İSTİYORUZ

Alanya'da günlük gazete için 25 bin lira toplamayı hedefliyoruz. Bağış toplarken konuştuğumuz kimseler solun parçalanmışlığından ve halkın bölünmesinden şikayet ediyorlar ve birlik istiyorlar. MHP sempatizanı olduğunu söyleyen birisi, "Eğer gazeteniz halkı bölmeden, halk içinde ayrım yapmadan, siper devletlere karşı birliğe hizmet edecekse ben de böyle bir gazeteyi desteklerim" dedi. Bizler bağış toplarken"ilerici-gerici" "bizden-başkasından" diye düşünmeden herkesten bağış istiyoruz. Revizyonistlerin ve MHP'nin etkisinde olanlara bile meseleyi açıyor ve bağış yapmalarını istiyoruz. Bazı "Devrimci Yol"taraftarı arkadaşlar da gazetemize bağışta bulunuyorlar.

Alanya'dan Bir Devrimci

İZMİR

ESKİDEN AP'Lİ OLAN BABAM DA BAĞIŞ TOPLUYOR

Benim babam bir AP'liydi. Uzun bir zaman bize karşı çıktı. Ama HALKIN SESİ'nin seçimler dönemindeki broşürunu okudu ve benimsedi. Günlük gazetenin Türkiye halkına hizmet edeceğini, Türkiye'nin Üçüncü Dünya ülkeleriyle bileşmesi için çalışacağını ve bağımsızlık, toprak, özgürlük mücadelesi için çalışacağını öğrenince gazete için bağış toplamaya başladı. Şimdiye kadar 60 lira topladı.

Tepeköy'den H.Gözeten

HALKTAN YANA ÇALIŞAN BAŞARIYA ULAŞIR

Derginizi elimden geldiğince okuyorum. Bu sefer de günlük gazetenin çıkacağını öğrendim. Daima halktan yana çalışan, onunla birlik olan her ferdin ve kuruluşun er geç başarıya ulaşacağından şüphem yoktur. Bir gazetede birliği ve beraberliği yazan, birliğe davet edenlere rastladık mı hayran oluyoruz.

Balçova'dan Emekli Bir Başkomiser

KASTAMONU

HERKES DÖRT GÖZLE GAZETEYİ BEKLİYOR

Günlük gazete için bir hafta içinde 759 lira topladık. Bunu vargücümüzle sürdüreceğiz. Kampanya için konuştuğumuz işçi, köylü, esnaf ve öğrencilerden büyük sempati ve destek görüyoruz. Mücadelemizi anlattığımız herkes dört gözle günlük gazeteyi bekliyor.

İnebolulu Devrimciler

DENİZLİ

ON SEKİZ DERİ PARASINI VE 2800 LİRAYI GÖNDERİYORUZ

Kampanyaya halk büyük ilgi gösterdi. "Günlük gazeteler bizden haber vermiyor" diyorlar. Gazetenin tamamen halka dayanarak çıkacağını anlattık. Bir köylü "halka dayanıyorsunuz; çünkü soğanı, bulguru, tarhanı beraber yetiştiriyoruz" dedi ve cebindeki 80 lirayı 60 lirasını verdi.

Topladığımız on sekiz derinin parasını ve ayrıca topladığımız 2800 lirayı gönderiyoruz.

Bekilli'den Devrimciler

AFYON

DİNAR'DA KAMPANYA

Dergiler elimize çok geç geçtiği için bağış kampanyasına yeni başlayabildik. Şimdiye kadar topladığımız yüz lirayı gönderdik. Ayrıca 1350 lirayı da dergide edilen hesap numarasına yatırıyoruz.

Dinar'dan Devrimciler

MALATYA

Bir köylü gazetemize koyununu bağışladı

Gazetemize bağış toplamak için mahallelerde ve köylerde gruplar kurduk. Bugüne kadar 20 bin lira topladık. Bir köylü gazetemize koyununu bağışladı. Emekçi kadınlarımız, kendi ördükleri elişlerini, kollarındaki saatlerini, hatta elbiselerini vererek kampanyaya katıldılar. Bir arkadaş yeterli parası olmadığı için parmağındaki yüzüğü bağışladı. Devrimci Yol taraftarı bir arkadaş da makbuzla para topladı. Ayrıca Üçlü Blokun etkisindeki devrimciler de bağışta bulunuyorlar.

Malatya'dan Devrimciler

Fıstık toplayarak kazandığımız 650 Lirayı gönderiyoruz

Biz Anamur'da öğretmenlik yapan iki arkadaşız. Öğleden sonraları fıstık tarlalarına giderek fıstık topladık. Topladığımız her beş tenekeden bir tenekesi bize kalıyordu. Bir taraftan fıstık çektik, bir taraftan da köylülere neden bu işi yaptığımızı anlattık. Çıkacak olan günlük gazetenin kendi gazeteleri olacağını anlayan köylüler bize fıstık bağışında bulundular. Hem kendimizin çalışarak çıkardığımız fıstıkları, hem de halkın bağışladığı fıstıkları sattık. 650 lira tuttu. 350 lira da biz kendimiz ekleyip 1000 lirayı gönderiyoruz.

Malaklar Köyü İlkokulu
Öğretmenleri

Devletin 1 yılda köylerden topladığı vergi: 500 milyon; kampanyamızın köylerde 2 ayda eriştiği rakkam: 2 milyon

Devletin salma adıyla köylerden topladığı vergi yılda 142 milyon liradır. Köylerden resim, harç, hasılat olarak alınan yıllık vergi ise 385 milyon liradır. Devletin köylerden aldığı toplam vergi böylece yılda 527 milyon lira tutuyor.

Günlük gazete kampanyamız ise iki ayda 4 milyon TL'na erişti. Bunun iki milyonu köylük alanlarda yaşayan halkımızın bağışıdır.

Vergi dendi mi, ülkemizin en uzak köşelerine kadar erişen devlet, mahkemesiyle, polisiyle, icra memuruyla ancak 500 milyon lira toplayabiliyor. Ama kampanyamız gösterdi ki, halkımızın gönüllü olarak yarattığı bir eser, zorbalıkla yaratılmak istenenden kat kat üstün oluyor. Halkımız, menfaatlerini savunan, taleplerini dile getiren her davaya tükenmez bir fedakarlık ve yaratıcılıkla omuz veriyor.

ORDU

TOPLADIĞIMIZ BİN LİRAYI GÖNDERİYORUZ

Tartışmalar sonucu iki önemli görev tespit ettik. 1. Devrimciler fedakarlık yapmalı ve herkese örnek olmalıdır. 2. Günlük gazetenin niteliği ve gerekliliği kitleye anlatılmalı, kitlenin düşüncelerini ve önerileri öğrenilerek gazeteye destek olmaları sağlanmalıdır.

Bu konuda yaptığımız ilk toplantıya işçi, köylü, esnaf, memur, öğretmen, öğrencilerden yüz kişilik bir kitle katıldı. Gazetenin niteliği ve izleyeceği siyasetler tartışıldı. Gazeteye abone olmalı ve abone bulmalıyız önerileri getirildi. Topladığımız 5 bin lirayı gönderiyoruz.

Akkuş'tan Devrimciler

YOZGAT

KÖYÜMÜZÜN İMAMI DERİ BAĞIŞINDA BULUNDU

Bağış kampanyasını köyümüzde de sürdürüyoruz. Bayramda pek çok köylü gazetemize kurban derisi bağışladılar. Köyümüzün imamı Cücezade Mustafa Hoca da "İnsanlığa böyle daha yararlı olacağına inanıyorum" diyerek bize deri bağışladı. Topladığımız derilerin karşılığı olan 4840 lirayı gazetemize gönderiyoruz. 10 bin lira toplamayı hedefliyoruz.

Çandır Köyünden Devrimciler

İSTANBUL

İKİ YAŞINDAKİ KIZIMIZ KUMBARASINI GAZETEMİZE BAĞIŞLADI

Günlük gazete çalışmaları sürerken, bir arkadaşımız evimize geldi. Gazete için çok paraya ihtiyaç olduğunu konuşuyorduk. Arkadaş, bu parayı toplayabilmek için çaba harcamamız gerektiğini anlatıyordu. O sırada çok şaşırdığımız bir şey oldu. Yanımızda duran 2 yaşındaki kızımız Eylem, dolu kumbarasını getirdi "Al bunu içinde çok para var" diyerek kumbarayı arkadaşa verdi.

Kartal'dan Bir İşçi Karı-Koca

ESNAF VE SANATKARLAR DA KAMPANYAMIZA KATILIYOR

Oto Sanayi esnaf ve sanatkarlarından, çeşitli semtlerde işçilerden, Dikilitaş'ta evlerden bağış topluyorum. Sanayide bir oto kilit tamircisine gazetemizi anlattığımda sevinçle karşıladı ve o günkü kazancı olan 100 lirayı bağışladı. Bir taraftan da daha çok parası olsa onu da vereceğini söylüyordu. Bir oto döşemecisi ise zor şartlar altında çalıştığını anlatarak, gazetenin kendi dertlerine de yer vereceğini öğrendiğinde 80 lira bağış yaptı. Böylece 97 kişiden toplam 1200 lira para iki kurban derisi topladık. Karım da harçlıklarını biriktirerek aldığı altın yüzüğünü gazeteye bağışladı."Kocam AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ni okuduğundan beri evde huzur var. Evvelden o bana hükmetmek isterdi. Şimdi her şeye birlikte karar veriyoruz." diyordu.

Beşiktaş Dikilaş'tan Bir Devrimci

İKİ İŞTE ÇALIŞARAK KAMPANYAYA KATILIYORUM

Çeyizimi, fotoğraf makinamı, 2 tane halı ve bir çantayı gazeteye bağışlıyorum. Ayrıca kendim gece işinde çalıştığım için bağışa yardımcı olmak amacıyla, gündüz de başka bir işe girdim. Annem de nikah yüzüğünü gazeteye bağışlıyor.

PTT'den Bir Devrimci

Kampanya gazetemizin okuyucularını da yaratıyor

Bağış kampanyasında yapılan propaganda çalışması, günlük gazetemiz için daha şimdiden geniş bir okuyucu kitlesi yaratmaktadır. AYDINLIK'ın günlük olarak çıkacağını öğrenen kitleler, bağış kampanyasına sevinçle katılıyor ve gazetemizi bir an önce görmek istediklerini belirtiyorlar. Gazetemize bağışta bulunan halk, onu kendi eseri olarak görmektedir. Birçok yerde kapı kapı, ev ev dolaşan ve bağış toplayan arkadaşlarımız, emekli memurlardan ev kadınlarına, işçi ve köylülerden Yugoslavya'da partizan savaşına katılmış yurttaşlara kadar sayısız insanın gazetemizin gönüllü muhabiri olmak istediklerini belirtiyorlar. Birçok yurttaş ise, AYDINLIK'a abone olmaya hazır olduklarını bildirmişlerdir. Gazetemiz, daha çıkmadan bütün yurtta devrimci bir heyecan yaratmıştır. Bağış kampanyasının güçlendirilmesi, okuyucularımızın daha da çoğalmasını sağlayacaktır. Bunun için kampanyada sadece bağış toplamakla yetinmemeli, AYDINLIK'ı tanıtmaya, fikirlerimizi anlatmaya önem vermeliyiz.

AYDINLIK'ın halkımıza çağrısı

Hikaye, roman ve şiir yazan bütün devrimcileri, eserlerini AYDINLIK'a bağışlamaya çağırıyoruz. Gazetemiz bunları değerlendirecek ve iyi örnekleri halkımıza tanıtacaktır.

Ayrıca gazetemizin çeşitli büro malzemesine ve araçlara ihtiyacı vardır. Halkımızı daktilo, her çeşit kırtasiye malzemesi, büro sandalyesi, büro masası, teyp, çelik dolap, Facit marka hesap makinası, kitaplık, radyo bağışında bulunmaya çağırıyoruz. Gazete personelinin beslenme ihtiyacını karşılamak bakımından da patates, soğan, bulgur, nohut, mercimek, fasulye gibi yiyecek maddelerinin bağışlanmasını diliyoruz.

Tarla, arsa, ev ve kat gibi gayrı menkul bağışların satışında zorluk çekiyoruz. Bunların satışında yardımcı olabilecek arkadaşların gazetemizin İstanbul'daki merkezine gelmelerini rica ediyoruz.

YURT DIŞINDA KAMPANYA

ALMANYA

DİZGİ MAKİNALARINI KULLANIRKEN DİKKATLİ OLMALIYIZ

Günlük gazetenin çıkacağı haberini sevinçle karşıladık. Kampanyayı STİB (Saarbrücken ve Geniş Çevresi Türkiyeli İşçiler Birliği) ile STÖB (Saarbrücken Türkiye Öğrenciler Birliği) yürütüyor.

Gazetenin son sayılarının yeni alınan hafızalı elektronik IBM makinaları ile yazıldığını gördük. Yazıların sonunun aşağıya kadar düz inmesi için yazı önce daktilo edilmekte, ikinci kez yazılırken ise makina yazılan yazıları kendisi dizmektedir. Bu makinalar oldukça karmaşık olmakla birlikte, öğrenince çok pratiktirler. İlk öğrenildiğinde zorluk çekilebilir.

Saarbrücken'den Ç.Gülenç

HARÇLIĞIMI VE 4 KİŞİDEN TOPLADIĞIM BAĞIŞI GÖNDERİYORUM

İşçi arkadaşlar kampanyaya gönüllü olarak katılıyorlar. Ben de harçlığımı ve dört kişiden topladığım 120 Markı gönderiyorum.

Darmstadt'dan Bir Devrimci

DANİMARKA

BİR ARKADAŞ TÜRKİYE'YE GİDİŞ—DÖNÜŞ TREN BİLETİNİ BAĞIŞLADI

Bir arkadaşın dergiye bağışladığı tren biletini gönderiyoruz. Bilet ücretinin yarısı olan yaklaşık 2600 lirayı İstanbul'dan alabilirsiniz.

Bir Okuyucu

AVUSTURYA

ARKADAŞLARDAN 420 ŞİLİN TOPLADIM

Leoben'li arkadaşlardan 420 Şilin topladım. Ben de şimdilik 200 Şilin yardım edebiliyorum. Başarılar dilerim.

Leoben'den Bir Öğrenci

HOLLANDA

GÜNLÜK GAZETEYİ DESTEKLİYORUZ

Bizler Almelo Türk Sosyal ve Kültür Derneği olarak günlük gazetenin çıkışını candan destekliyor ve başarı diliyoruz. Kampanyayı burada da sürdüreceğiz.

İ.Ç.Atlas

YURT DIŞINDA GÜNLÜK GAZETE İÇİN BAĞIŞ ADRESİ:

HASAN DEĞİRMENCİ
PSCHK.NR. 3652 82-602
PSCH A. FRANKFURT AM MAİN
ALMANYA

HALK TİYATROSU ANADOLU GEZİSİNİ TAMAMLADI

"Tiyatromuz halkın bağımsızlık ve devrim özlemini dolduruyor"

ERKAN YÜCEL

Halk Tiyatrosu, "Deprem ve Zulüm" ve "Toprak" adlı eserleriyle Anadolu'nun birçok kent, kasaba ve köylerinde ikibuçuk ay süren gezisini başarıyla tamamladı. Halk Tiyatrosu yönetmeni Erkan Yücel'in gezinin tecrübelerini anlatan bir yazısını aşağıda sunuyoruz.

Deprem ve Zulüm'ü ilk olarak Ankara Gençlik Parkında oynadık. Oyuna başlamadan 20 gün önce Gençlik Parkı Açıkhava Tiyatrosunda provalar yapıyorduk. Güneş altında yaptığımız bu provaları, parkı gezmek için gelen emekçiler, oradaki büfe ve gazinolarda çalışan garsonlar, çaycılar ve devrimci arkadaşlar izliyorlardı. Deprem ve Zulüm adlı eserimizin konusu özellikle Kürt milliyetinden emekçilerin ilgisini çekmişti. Kürt arkadaşlar provalarımıza sürekli olarak geliyorlar ve bize yardım ediyorlardı. Van depreminde bütün ailesini kaybetmiş bir köylü tesadüfen provamızı görünce bize, yaşlı gözlerle depremi ve deprem sonrası yolsuzlukları ve bugünkü durumlarını anlattı. Kalacak yer arayan bir arkadaşımızı gecekondusunda ağırlayabileceğini söyledi. Ertesi günü Van peyniri getirdi. Prova sırasında sahneye çıkarak Van oyunlarını öğretti. Birçok Kürt devrimci arkadaş, Kürt dili, folkloru ve yaşantısı hakkında bilgi verdiler. Milli mesele üzerine canlı bir tartışma ortamı doğdu. Tiyatroda çay ocağında çalışan iki Kürt arkadaş, bu tartışmalar sonucu proletarya saflarına katıldılar ve tiyatromuzda görev aldılar.

Oyunu izleyenlerin gözünde acı ve mücadele azmi okunuyordu

Ankara Gençlik Parkında verdiğimiz temsiller, diğer tiyatrolardan daha büyük ilgi gördü. Bazı günler bin kişilik salon tamamen doluyor ve bir kısım seyirci oyunumuzu izleyemeden geri dönmek zorunda kalıyordu. Oyun sırasında seyirciye eleştiri kağıtları dağıttık. Seyircilerimiz oyunumuzu geliştiren ve zenginleştiren eleştiriler yaptılar, çok değerli önerilerde bulundular. İşçiler, köylüler, askerler, memurlar ve her kesimden halk, oyunlarımızı büyük bir çoşkuyla izledi. Hemen her oyun sonrası sahne arkasına gelen seyirciler bizleri öpüyor, oyun hakkındaki görüşlerini iletiyor ve kendi memleketlerinde de oynamamızı istiyorlardı.

Anadolu gezimizin ikinci büyük durağı Gaziantep'di. Gaziantep Belediye Şehir Tiyatrosu salonunda 19 gün oynadık. Oyunlarımızı 7 bine yakın seyirci izledi. Bu bizim Gaziantep'e üçüncü gidişimiz. Oyuncu arkadaşlarımız her zamanki gibi emekçi ailelerin evlerine dağıldılar. Orada oynadığımız süre içerisinde tiyatro salonunda gece gündüz devrimci bir ortam doğdu. Pazarcık Ovasından köylüler minibüslerle oyunumuzu seyretmeye geliyorlar ve hemen hepsi köylerine dönmeden önce bizimle tanışıyorlar, oyun hakkındaki görüşlerini belirtiyorlardı. Bazı analar oyunu izleyebilmek için beş-altı aylık yavrularını sahne arkasında uyutuyorlar, bize teslim ediyorlardı. Bu vesile ile onlarca Cafer ve Bora ile tanışmış olduk.

Gaziantep Belediye Şehir Tiyatrosunun gece bekçisi bizim seyirci için şöyle diyordu: "Siz ne zaman gelseniz buranın havası değişiveriyor. Sizin seyirci öbürleri gibi değil, bunlar köylü, bunlar işçi, bizim gibi yoksullardan bunlar". Gerçekten de salonumuz özellikle yoksul halk tarafından dolduruluyordu. Çünkü ele aldığımız eserler onların meselelerini, dertlerini, sevinçlerini ve mücadelelerini işliyordu. Çünkü Gaziantep halkı, bizi 1975, 1976 yıllarında da izlemiş ve tiyatromuzun gerçekten Halk Tiyatrosu olduğunu görmüştü. Çünkü Gaziantepliler, HALK TİYATROSU'nun her türlü baskıya rağmen devrimci fikirleri savunmaktan çekinmediğini biliyorlardı.

Bugün halk sanatçılarını güçlü yapan, proletaryanın devrimci mücadelesinin içinde yer almaktır. Çalışma odalarına kapanıp kalmak ise Marks'ın dediği gibi "parmaklarının yanmasını istemeyen ihtiyatlı dar kafalıların" işidir.

Halkın mücadelesi, devrimci sanat için en zengin kaynaktır. Biz devrimci tiyatro sanatını bu kaynaktan yararlanarak geliştireceğiz. Eserlerimizi her zamanki gibi grev çadırlarında nöbet tutarak, toprak işgallerinde yer alarak, deprem bölgesinde köylülere yardım malzemesi taşıyarak yaratacağız. Üç yıllık devrimci tiyatro çalışmalarımız, mücadele içinde yaratılan, halkın hayatını konu alan eserlerin ne kadar büyük bir çoşkuyla benimsendiğini göstermiştir. Anadolu gezimizin köy duraklarındaki izlenimlerimiz bu açıdan bütün devrimci sanatçılara ışık tutacak niteliktedir.

Tunceli'nin Burmageçit köyüne girerken bizi karşılayanlar arasında ilkokul öğrencileri de vardı. Öğretmenlerinin de bizim gibi ilk kez dinlediği şu türküyü söylüyorlar ve horon oynuyorlardı.

Sis dağının ardında da
Horona bak horona
Sayın misafirleri de
Çağırırız horona

Ey kilimci kilimci de
Nerden aldın pirinci
Siyasetler içinde de
HALKIN SESİ birinci

Bu çağrı karşısında heyecan duymamak ve davet edildiğimiz horona katılmamak imkansızdı.

Dekorları taşıyan kamyon köye girer girmez bütün köylüler bizden önce harekete geçerek şevkle dekorlarımızı taşıdılar. Sahnemizi onlarla birlikte kurduk.

Oyun oynanmadan önce her birimiz bir eve gidiyor, köyün tarihini, Kurtuluş Savaşını, Dersim katliamının anılarını, folklorunu soruyorduk. Köyün yapısını, bölgedeki sınıf düşmanlarını öğreniyor, nasıl mücadele edilmesi gerektiğini konuşuyorduk. Seksenlik bir ihtiyar bize, yaşlı gözlerle Dersim ayaklanmasını ve katliamını anlatıyordu.

Tiyatromuzun küçük oyuncusu Ökkeş ise gittiğimiz her köyde çocukların arasına karışıyor, onlara Üç Dünya Teorisini anlatıyor ve "Rusya'yla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyası için imza topluyordu.

Tiyatromuza İslahiye'de katılan Ökkeş, on yaşında bir ilkokul öğrencisi. Ökkeş, Üçlü Oportünist Blokun etkisinde olan arkadaşlarla yaptığımız tartışmalarda hemen ortaya atılıyor ve onları zor durumda bırakıyordu. Örneğin Fanfas köyünde bir tanesine şöyle bir soru sordu: "Sosyal-emperyalistler daha tehlikelidir. Demirel, boğazlarda Rus gemisine selam duruyor. Sen niye MC'nin yıkılması birşey değiştirmez diyorsun?" Ökkeş'in aldığı cevap "Git işine ulan" oldu.

Pazarcık Ovasında bir köyde devrimci marşlar söyleyen arkadaşlara yaşlı bir kadın yaklaştı ve şöyle dedi: "Ben sizin o türküde söylediğiniz Cafer Topçu'yu tanıyorum. Evimde sakladım onu ben. Öz evladım gibi sevdim onu." Yaşlı kadın ağlayarak devrimci arkadaşları nasıl ağırladığını anlattı. Cafer Topçu'nun yaptığı duvarları, sıvaları ve merdiveni gösterdi. "Onların ölümünü duyunca bir hafta ağladım" diyordu yaşlı kadın.

Oyunlarımız büyük bir ilgi ve çoşkuyla izlendi. Kadınlar üşümesinler diye küçük yavrularını göğüslerine bastırıyor ve oyunumuzu candan izliyorlardı.

"Eserlerimizi grev çadırlarında nöbet tutarak, toprak işgallerine katılarak, halkla birlikte yaratacağız. Bu sene beş köyde oynadık. Seneye yirmibeş köyde oynayacağız."

Oyunda özellikle iki milliyetten halkın birliğini savunduğumuz sözler dakikalarca alkışlanıyordu. En fazla ilgi gören sahnelerden biri de proletarya partisinin önderliği fikrinin ele alındığı sahneydi. Seyirci, devrimciler, ellerinde yardım torbası ile ilk göründüğünde onları alkışlarla karşılıyor ve "Koş Saflara Gel Saflara Parti Bayrağı Altına" marşını onlarla birlikte söylemeye çalışıyordu. Hemen her köyde oyunlarımızı banda çektiler ve oyun sonrası marşlarımızı bizimle birlikte defalarca söyleyerek öğrendiler.

Gerek oyun öncesi, gerek oyun sonrası her köyde büyük bir konukseverlikle karşılaştık. Oğlak, horoz kesiyorlar, sanki ellerinde avuçlarında ne varsa ikram etmek istiyorlardı. Körtan köyünde bir ana, devrimci oğluna bizimle selam gönderdi ve koynundan çıkardığı yüz lirayı tiyatromuza bağışladı.

Gene Körtan köyünde ihtiyar bir amca elimizden kazmayı alarak sahneyi kurmamıza yardımcı oldu. Çünkü, o daha önceden tiyatromuz sanatçılarıyla tanışmış ve onları kendi parçası olarak görmüştü.

Minehöyük köyünde oyun oynanmadan önce bazı arkadaşlar tarlalara dağıldık ve yoksul köylülerin pamuk toplamalarına, mısır kırmalarına yardım ettik. Bu tutumumuzla o köyde oportünist siyaseti savunan ve her davranışlarıyla köylülerin tepkisini toplayanlardan ayrılıyorduk. Çünkü onlar bütün gün boş boş dururlar ve gevezelik ederlermiş. Minehöyük'de iki gün içerisinde oyunlarımızı iki bin köylü izledi. Oyun sonrası düzenlediğimiz Üç Dünya Teorisi toplantısına birçok köylü katıldı. Toplantıda Mao Zedung'un devrimci teorisini reddeden H.Birlikçileri "İtalyan sermayesinin düşmanlığından, sınıf işbirliğinden" sözederek kafaları bulandırmaya çalışıyorlardı. Biz ise Mao Zedung'un yüce düşüncesinden, saldırgan emperyalist Rusya'dan, Kurtuluş Savaşından, bağımsızlıktan, toprak devriminden söz ettik. Mao Zedung'a büyük bir sevgi besleyen köylüler bizi desteklediler. "Rusya'yla İşbirliğine Hayır" kampanyamıza 456 imza attılar. Daha köyden ayrılmadan, önceleri Oportünist Blokun fikirlerinden etkilenen iki köylü, bizlere proletarya saflarına geçtiklerini söylüyordu.

Üçlü Oportünist Blok devrimci fikirlere düşman olduğunu Tunceli'de, Nazimiye'de sahnemize saldırarak da or-

Halk Tiyatrosu Tunceli'nin Körtan köyünde

yüreğini coşkusuyla

Sahne, köylülerle birlikte kuruluyor

Ökkeş imza topluyor

ıaya koydu. Tunceli'de oyunumuzu karşı-devrimci sloganarla bastırmaya çalıştılar. Polisin yapamadığını onlar yapnaya çalıştılar. Ama halk her zaman bizimle beraberdi. 'alk, oportünistlerin sloganlarını bizi alkışlayarak bastırıyordu. Halkın bu devrimci tutumu onları çileden çıkar. Oyun bittikten sonra kapıları tutarak seyirciyi dışarıya karmamaya ve onlara oyunumuzu karalamaya çalıştılar. na halk onları dinlemedi, kapıları zorlayarak dışarı çık. Oportünistler, tiyatroya ikinci gün geldiklerinde "seyirtiyatroyu alkışlarsa biz de oyunu baltalayacağız" diyordı. Halk gene bizi alkışlıyor, onlar revizyonizmin tecrit tağına iyice gömülüyorlardı. Bu sefer de çareyi ses cizlarının kablolarını gizlice kesmekte gördüler. Ama sonda birşey daha gördüler. Proletaryanın devrimci sesini bir karanlık sabotajcı kesemez.

Halkın devrimci sanata karşı göstermiş olduğu ilgi, imüzdeki yıllar daha güçlü sanat eserleri yaratmamızı layacaktır. Devrimci sanatçılar revizyonistlerin, işbirıi burjuvazinin, toprak ağalarının bahşettiği şan ve ıret peşinde değildir. Proletaryanın devrimci sanatçı, sınıflarının eridir. Yalnız ve yalnız halka ve öndergüvenirler.

Sahnemizi Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi ınlatıyor. Devrimci sanatımızı halkın mücadelesi içingeliştireceğiz. Sanatımızı milli renk ve karakterlere anarak proleter enternasyonalizmi ile bezeyeceğiz. sene beş köyde mi oynadık? Gelecek sene yirmi beşköyde oynayacağız. Seneye bir biz mi olacağız? Hayır, tal Gençlik Tiyatrosu, Sivas-Yellice Köy Tiyatrosu, ıman Devrimci Sanat Tiyatrosu, Muğla-Ortaca Yurtr İşçi Köylü Tiyatrosu, Pülümür Halk Tiyatrosu, ialan Köy Tiyatrosu ve diğerleri... Hep birlikte olaz. Revizyonist, emperyalist, feodal ve her türden ıi kültüre karşı gecekondularda, köylerde ve her yermücadele edeceğiz.

Ak göğüslü kırlangıç olaydım

–Kurtulan Cibuti'ye–

Bir çardak daha kurdu
Kırlangıçlar memleketinin insanları
Bostanlarında, gül bağlarında
Şimdi uçuşur bayrakları, rüzgarlarında
Ak göğüslü kırlangıç olaydım
Uçaydım da
Kanat düreydim saçağında
Düğün-dernek, bayramında.
Diyeydim ki:
"Şen günler getirmişsin
Cibuti kardeşim . . ."

Cibuti.
Anamız böyle işlemiş şanını kağıdına
Ak süt emzirmiş
Yabani meyvalardan
Köle terinin erdemli harcından
Yüzyıllar boyu pişirdiği
Kepek ekmekle belletmiş
Hasmını da hısmını da
Oklar sivriltmiş
Bombalardan galip
Şimdi de
Yeni çubuklar yontmuş tamtamlarına
Ala papatya entariler de biçmiş yanında
Bayramlık süsler . . .

Ve sonra
Kavlini belletmiş
Yolunu eyletmiş
Demiş ki:
"Benim yasam bu
Üçüncü Dünya kitabı
Bas elini oğlum
Cibuti . . ."

Ve böyle kırpıştırdı gözlerini Cibuti
Bayram var şimdi
Uzak yakın cümle çardakta
Demek bir ayak daha yaklaştık sılaya
"Kardeşler
Bu bayramı nice bayramlar izler
Zimbabve, Namibya, Azanya
Ana rahmindeki gibi yolda . . ."

Selam olsun doğanlara
Doğup kavga yapanlara
Mezarını derin kazanlara
Bostan hırsızı Brejnev'in
O leş kuşlarının . . .

Ve biz, Türkiye'de
Geçtik işte halayın başına
Elimizde kızıl bir mendil
Köşesi çobanyıldızı işlenmiş
Bir delilo çekeriz
Proletarya anamız aşkına . . .

GANİ BOZASLAN

Anadolu'da Halk Tiyatrosunu izleyenlerin sayısı

	Gün	Oyun Sayısı	Seyirci Sayısı
Eskişehir	2	4	1.000
Gaziantep	19	25	6.800
Ankara	16	16	13.500
Tunceli	2	4	2.000
İslahiye	1	1	1.000
Nizip	1	1	450
Divriği	2	3	1.500
Nazimiye	1	2	600
Pülümür	3	5	2.250
Minehöyük köyü	2	2	2.000
Topaluşağı köyü	1	1	1.500
Burmageçit köyü	1	2	1.000
Kırmızıköprü köyü	1	1	700
Körtan köyü	1	1	750
TOPLAM	53	68	35.050

Oyun başına düşen seyirci ortalaması: 515'dir. İstanbul içi gezisinde Kartal, Sanayi, Alibeyköy ve Çağlayan semtlerinde oynayan HALK TİYATROSU'nu 2.750 kişi izledi.

HALK TİYATROSU İSTANBUL BAKIRKÖY'DE

HALK TİYATROSU, "Deprem ve Zulüm" adlı eseri 17 Aralık Cumartesi gününden itibaren Bakırköy Halkevi Tiyatro salonunda 15 gün süreyle oyanayacaktır.

Gün	Saat 15.30	Saat 18.30	Saat 21.00
17 Aralık	Deprem ve Zulüm	–	Deprem ve Zulüm
18 Aralık	Deprem ve Zulüm	–	Deprem ve Zulüm
19 Aralık	–	–	Deprem ve Zulüm
20 Aralık	–	–	Deprem ve Zulüm
21 Aralık	–	–	Deprem ve Zulüm
22 Aralık	–	–	Deprem ve Zulüm
23 Aralık	–	–	Deprem ve Zulüm
24 Aralık	Deprem ve Zulüm	–	Deprem ve Zulüm
25 Aralık	Deprem ve Zulüm	Deprem ve Zulüm	–
26 Aralık	–	–	Deprem ve Zulüm
27 Aralık	–	–	Toprak
28 Aralık	Toprak	–	Deprem ve Zulüm
29 Aralık	–	–	Deprem ve Zulüm
30 Aralık	–	–	Toprak
31 Aralık	Deprem ve Zulüm	–	–
1 Ocak	Toprak	Deprem ve Zulüm	–

PROLETARYANIN DEVRİMCİ BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞELİM !

Ali Mercan, devrimci mücadeleye 1960'ların sonunda katıldı.Ankara'da Gazi
Eğitim Enstitüsünde devrimci gençlik hareketinin önderlerindendi. Aynı yıllarda
Dev-Genç Genel Yönetim Kurulu üyesi olarak mücadele etti. Aren-Boran oportü-
nizmine ve Mihri Belli'nin başını çektiği İlkesiz Birlik Cephesine karşı Marksizm-
Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini savunan Proleter Devrimci AYDINLIK safla-
rında yer aldı. Bir proleter devrimci olarak köylü kitleleri içinde çalıştı.
Ali Mercan, özeleştirisinde belirttiği gibi, 1972 yılında İ. Kaypakkaya'nın tas-
fiyeci hizbine katıldı ve bu hizbin başını çeken ilk üç adamdan biri oldu. Onun
dergimize yolladığı özeleştiriyi yayınlıyoruz. Ali Mercan, proletarya hareke-
tini bölmenin ve oportünizmin başını çekmenin ağır sorumluluğunu taşımış-
tır. Şimdi bir devrimciye yakışan cesaret ve dürüstlükle özeleştiri yapmak-
tadır. Bu özeleştiri, devrime katılmak ve proletarya davasına hizmet etmek
isteyen, fakat bugüne kadar oportünist tekkelerin başını çekmiş olanlara dev-
rimci çıkış yolunu göstermektedir.

ALİ MERCAN'IN ÖZELEŞTİRİSİ

Ben 1972'de İ.Kaypakkaya'nın kurduğu Parti yıkı-
cısı tasfiyeci hizibe katıldım. Tasfiyeciliğe temel teşkil
eden teoriler, Birinci Tasfiyeciler denen ve daha sonra
"Sandık Cinayeti Davası" diye adlandırılan davada yer
alan devrim kaçkınlarının görüşleriyle aynıdır. Birinci
Tasfiyeciler ile İkinci Tasfiyeciler arasında öz bakımın-
dan hiç bir fark yoktu.

Tasfiyeciliğin ortaya çıkmasının, proletarya hare-
ketinin darbe yemiş olması ve ağır baskı altında bu-
lunmasıyla yakın ilişkisi vardır. Öteden beri kitlelerin
mücadelesi yerine, bir avuç maceracının öfkeli tutku-
sundan kaynaklanan eylemleri koyan ve bu eylemlerle
iktidar yıkma hayalleri güden İ.Kaypakkaya, hemşeh-
rilik duygularımıza hitabederek bizleri hizipçi ve bölü-
cü cereyanın içine çekti. Bizim heyecanlı ve tecrübesiz
olmamızdan yararlandı, sübjektivist devrim anlayışımız
onun oportünist fikirlerine bizi açık hale getirmişti.
İ. Kaypakkaya, hareketin yönetimini karalayarak işe
başladı. Bu duruma göğüs germemiz gerekirken, ilke-
leri ihlal ettik. Yıkıcılığın aleti olduk. Giderilmesi yıl-
lara mal olan ağır hatalara yol açtık. Halkın ve dev-
rimcilerin bölünmesinden başka bir amacı ve rolü ol-
mayan tasfiyeciliğin yayılmasına hizmet ettik.

O yıllarda proletarya hareketi ağır bir darbe ye-
miş, kitlelerin mücadelesi geri çekilmişti. Devrim dal-
gası en durgun noktasındaydı. Buna rağmen, "kitlele-
rin şaha kalktığı", "halkın büyük çoğunluğunun silahlı
mücadelenin gerekliliğine inandığı" gibi kendi uydur-
duğumuz masallara inanıyorduk. Kitleler, "erken baş-
ladılar", "işçi-köylü birleşmeden bu iş olmaz" diyerek,
maceracılığa karşı çıkıyordu. Biz ise onlara, "silahlı
mücadeleyi kavradıklarını" ispatlamaya çalışıyorduk.
Çünkü beynimiz sıkışmış, körükörüne inanmaya baş-
lamıştık. Gerçeği tahrif ediyor ve kendi hayal alemi-
mizde dolaşıyorduk.

Savunduğumuz sözde "gerilla savaşı" anlayışının,
Mahir Çayan'ın "öncü savaş" teorilerinden hiç bir farkı
yoktu. Mao Zedung'un "asi çeteler ideolojisi" diye ad-
landırdığı bir anlayışla dolaşıp durduk. Dağlar ve ma-
ğaralar bize kitlelerin kucağından daha yakın geliyor-
du. Bütün yaptığımız dağda gezmek, mağara kazmak
ve bizi gözünde büyüten iyi niyetli gençlere maceracı
fikirler aşılamak oldu. Kitleleri de sadece bizi besle-
yen bir kaynak olarak gördük. Kitlelerin ilerlemesine
ve bilinçlenmesine hiç bir katkımız olmadı. Aksine kit-
lelerin koruyucusu pozuna girerek onların pasifleşme-
sine yol açtık.

Proletarya hareketine saldırmak için teoriler icat
ettik. Propagandamızın temelini yalan, dedikodu ve ki-
şileri karalama gibi gerici yöntemler oluşturuyordu. Bu
propagandanın başlıca malzemesi, Birinci ve İkinci Tas-
fiyeci örgüt yıkıcılarının uydurdukları yalan ve iftira-
lardı. Hatta yalan olduğunu bile bile Aydınlıkçıların
İ. Kaypakkaya'ya suikast düzenlediği iftirasını yaydık.

Kemalizm ve Milli Kurtuluş Savaşı ile ilgili olarak
Troçkist fikirleri savunduk. Lenin, Stalin, Mao Zedung
ve Dimitrov gibi ustaların, Mustafa Suphi ve Şefik
Hüsnü gibi Türkiye proletaryasının büyük önderlerinin,
AYDINLIK'ın bütün kanıtlayıcı görüşlerine rağmen,
biz, Kemalizmi aynen Troçki gibi değerlendirmeye de-
vam ettik. Böylece objektif olarak halkımızın bağrında
yaşayan Milli Kurtuluş Savaşımızın devrimci mirasını
yok etmek, halkın milli bağımsızlık ruhunu öldürmek
için çalıştık. Öne sürdüğümüz bütün bu gerici fikirler
AYDINLIK'ın kararlı mücadelesiyle yere serildi ve
mahkum edildi.

Kürt milli meselesinde, Kürt toprak ağalarının ve bü-
yük burjuvalarının kuyruğuna takıldık. Milli meselenin
özünde köylü meselesi olduğu gerçeğini reddettik.
"Halk-millet" ayırımı üzerine sonu gelmez laf cambaz-
lıkları yaptık. Bilindiği gibi milli meseledeki bu gerici
teorilerin yıldızı da AYDINLIK'ın mücadelesi karşısın-
da kısa sürede sönüp gitti.

Köylü meselesini hiç bir zaman anlamadık. O günkü
şartlarda, yarı-feodal üretim ilişkilerinin tasfiyesi ve
toprak devrimi mücadelesi yerine ihbarcılara, faizcilere
başçavuşlara ve "merkezi otoriteye" karşı sözde "çete
savaşı"nı savunuyorduk. Lin Biao tayfasından etkileni-
yorduk. Komplocuiuğu devrimci eylem sanıyorduk.Bü-
tün bu anlayışlar da AYDINLIK panzehiri ile etkisiz
hale geldi.

Faşizme karşı mücadelenin önemini ve gereğini kav-
ramadık. "Sürekli faşizm" ve "bütün gericilere karşı
toptan savaş" gibi Troçkist görüşlere battık. Birleşik
cephe siyasetini, ittifakları reddettik. Gene AYDIN-
LIK'ın kararlı mücadelesi sonunda bu gösterişli fakat
kof, görünüşte keskin fakat özünde aşırı sağcı anlayış-
lar darmadağın oldu.

İşte, o kadar keskin ve üzerine Mao Zedung Düşün-
cesi cilası çekilmiş tasfiyeciliğin özü budur. Tasfiyecili-
ğin oportünist görüşleri kısa sürede iflas etti ve hayat
tarafından mahkum edildi. Hayal aleminde koşan bir

"İ.Kaypakkaya'nın
Parti yıkıcısı,
oportünist hizibinin başını çekenlerden
biri olmanın
ağır sorumluluğunu taşıyorum.
Bütün arkadaşları,
tasfiyeci tekkeyi mahkum ederek,
AYDINLIK'ın proleter devrimci saflarına
katılmaya çağırıyorum."

kısım genç insanın kafasında yaratılan kağıttan şato-
lar birbir yıkıldı. Palavracılık ve kof keskinlik,teslimiye-
te dönüştü.

1974-1975 döneminde yeniden canlandırılmaya ça-
lışılan tasfiyecilik, mafiya çetelerine dönüştü. Dünya-
dan, Türkiye'den habersiz ve hayattan kopuk, yozlaş-
mış; keskin, gösterişli fakat o kadar da pasifizm içinde
yüzen bir faaliyet geliştirildi. Derneklerde çalışma, kit-
le hareketlerine katılma, kitle eylemleri düzenleme gibi
çalışmalar ve genel olarak şehirlerde çalışma "revizyo-
nizm" sayılıyordu. Halktan ve kitle hareketinin duru-
mundan hiç haberi olmayan, kitle hareketine ilgi de
duymayan ve kafası dogmatizmle iyice donmuş bir ta-
kım kişilerin dört duvar arasında yazdığı "Patron Ağa
Devletini Yıkacağız" saçmalığı ile bilgiye susamış bir
çok devrimcinin kafasına yanlış fikirler soktuk. Mark-
sizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine düşmanlık
ve kitlelere inançsızlık temelinde biraraya getirilen
genç insanlar "Ceza Yasaları"yla birarada tutulmaya
çalışılıyordu. Halka ve devrime zararlı bu fikir ve faa-
liyetler de, bizzat hayat tarafından yere serildi. Bu an-
layış ve faaliyetin aşırı sağcı özü AYDINLIK tarafın-
dan açığa çıkarıldı. Tasfiyecilik ve hizipçilik temelinde
oluşan hareketin hic bir objektif temeli kalmadı ve da-
ğılmakla yüzyüze geldi.

1975'lerin sonu ve 1976'lardan itibaren AYDIN-
LIK'ın proleter devrimci siyasetlerinin kitleler içinde
kök salması ve kitleleri harekete geçirmesi bizi de etki-
ledi. Revizyonistlerle elele zorbalık uygulayarak engel-
lemeye çalıştığımız "Ne Amerika, Ne Rusya" gibi
AYDINLIK'ın temel siyasetlerinin ifadesi olan slo-
ganları kabul etmek zorunda kaldık. İflas eden ve da-
ğılmaya yüz tutan tasfiyeciliği diriltmek için "şefliği"
devralanlarca sözde bir "tartışma kampanyası" başla-
tıldı. Dünyada ve Türkiye'de yer yerinden oynarken,
tekkenin etrafına toplanan bir avuç genç hayattan
kopuk bir "kapitalizm" tartışmasına sokuldu. Sınıf
mücadelesinin dışında, dogmatizm temelinde bir laf
cambazlığı ortalığı kapladı. Tasfiyeci hareket üçe bö-
lündü. Her parçanın başına geçen mevki düşkünü şef-
ler tabandaki iyi niyetli devrimci unsurları birbirine
karşı kışkırttı.

Türkiye'de toptan ayaklanmayla devrim yapılacağı
şeklindeki Troçkist hayaller üzerine inşa edilen "kapi-
talizm" teorileriyle, AYDINLIK'tan aşırılan fikirlerin
karması bir yamalı bohça "Halkın Birliği" adı altında
piyasaya sürüldü. Oportünist şefler, kitlelerden gelecek
tepkilerden korunmak için bu yamalı bohçanın üzerine
"toprak devrimi" cilası sürmeyi de ihmal etmediler.
Mao Zedung Düşüncesi de gene bir süs olarak muhafaza
edildi.

Tasfiyecilik, birçok defa kılık değiştirmesine rağ-
men bir özelliği daima değişmeden kaldı: AYDINLIK
düşmanlığı. İşte benim de kuru bir yaprak gibi peşin-
den sürüklendiğim tasfiyeciliğin ana karakteri budur.

Tasfiyeci şefler kitlelerin baskısıyla AYDINLIK'la,
birlik görüşmelerine katıldılar. Bu görüşmeleri taban-
dan titizlikle gizleyen şefler, daha sonra AYDINLIK'ın
açıklamalarından öğrendiğimiz gibi bir takım entrika-
lar çevirmişler ve olumlu gelişmeye çomak sokmuşlar-
dır. Bundan sonra tekkeyi düzene sokma ve Üçlü
Blokun diğer şefleriyle pazarlık çalışmaları başladı.
Ama hepsi birbirinden ihtiraslı ve mevki düşkünü olan
şefler bir türlü anlaşamadılar.

1 Mayısta sözde "birlik yolunda blok" oluşturuldu.
Bu davranışın temelinde şeflerin güçlerini ispat çabası
yatıyordu. Daha sonra görüldüğü gibi yaptıkları iş, açık
bir tertibe alet olmaktan başka bir şey değildi. Kanlı
tertibin tabanda yarattığı tepki zorla bastırıldı. Şimdi
anlıyorum ki, bu şefler tekke menfaatleri uğruna va-
tanı bile satarlar. Katliamdan sonra şefler, sorumlulukla-
rını üstlenip halka hesap verecekleri yerde, tabandan ge-
len tepkiyi nasıl bastıracaklarını planladılar. Çünkü ken-
dilerini temize çıkartmaktan başka bir düşünceleri yok-
tu.

H.Birliği'nin Mao Zedung'a ve O'nun Üç Dünya Te-
orisine karşı kara bayrağı kaldırmasındaki bir etken
de, umut bağladıkları yerden bir mühür kapma sevda-
sıydı. İlkeler, halkın menfaatleri gibi şeyleri zaten bir
kenara atmış bulunan şefler, bir "aferin" peşinden ko-
şuyorlardı. Ben Üç Dünya Teorisini doğru bulduğum
halde meselenin üzerine gitmedim. "Hareketin birliğini
korumak" gibisinden hatalı anlayışlarım vardı. Opor-
tünist tekkelerin birliği için değil, parçalanması için
çalışmanın biricik devrimci tutum olduğunu daha gö-
remiyordum. Tekkeci anlayışı yıkamamıştım. Ancak
AYDINLIK'ın yürüttüğü kararlı mücadele sayesinde
artık meselenin bir tartışma meselesi değil, devrimle
karşı-devrim arasında bir ayırım yapmak meselesi ol-
duğunu gördüm. Üç Dünya Teorisinin Mao Zedung'a
ait olmadığı gibi yalanlar iflas etti. Bu defa H.Birliği
ve H.Kurtuluşu şefleri "Mao Zedung yeni bir Kautski'
dir" gibi, köpekçe laflar yaymaya başladılar. Böylece
benim de gözüm açıldı. Üçlü Oportünist Blokun şef-
lerinin artık açıkça Brejnev'in hizmetine girdiklerini
anladım.

Bu noktaya gelince kafamda, yukarda kısaca özet-
lediğim, geçmişe ait sorumluluklarımızın bir tablosu-
nu çizdim. Ve kafamın nasıl dogmatizmle sıkışmış,
donmuş olduğunu gördüm. Bugüne kadar doğruyu
görememem, hep AYDINLIK düşmanlığını yıkamamış
olmamdandı. Mızrağın sivri ucunu hep AYDINLIK'a
yöneltmiştim. Bu nedenle Marksizm-Leninizm- Mao
Zedung Düşüncesinin özünü kavrayamamıştım. Sırtım-
da taşıdığım tasfiyeciliğin ağır yükleri ve kemikleşmiş
dogmatizm, beni işte H.Birliği'nin şu andaki karşı-dev-
rimci çizgisine kadar sürükledi.

İlk anda tekkenin içinde kalarak tabandaki devrim
isteyen arkadaşları AYDINLIK'ın doğru çizgisine ka-
zanmayı düşündüm. Fakat kısa sürede bunun yanlışlı-
ğını gördüm. Tekkelerin içinde kalarak mücadele et-
mek, tekkeleri ayakta tutmaya hizmet ediyordu çünkü.

Bugüne kadar halkın mücadelesine büyük zararlar
verdim. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine
ve halkın menfaatlerine aykırı fikirlerin yayılmasına
aracılık ettim. Sübjektif olarak devrim istesem bile,
tuttuğum yol beni Troçkist karşı-devrim noktasına
sürükledi. Geç de olsa doğruları görmem, Marksizm-
Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine daha sıkı sarılma-
mı sağladı. Şimdi AYDINLIK'ın temsil ettiği doğru
çizgiye sarsılmaz bir güven duyuyorum. Beni uyandıran
esas etken budur. Kendimi halkımızın bir öğrencisi ka-
bul ediyorum. Halkı bir baba olarak görür, ona sonuna
kadar güvenerek hizmet edersem, beni bir evlat olarak
kabul edeceğine inanıyorum.

Bu kısa açıklamayı HALKIN SESİ aracılığıyla hal-
kımıza duyurmayı gerekli gördüm.

Devrim isteyen bütün arkadaşlara içtenlikle sesleni-
yorum. Üçlü Oportünist Blokun ördüğü karşı-devrim
duvarlarını darmadağın ederek, Marksizm-Leninizm-
Mao Zedung Duşüncesinin bayrağını yükselten AY-
DINLIK'ın safıarına katılın. Üçlü Blokun duvarları
halkımızın ve devrimcilerin önüne gerilen karşı-devrim-
ci birer tuzaktır. Blokun şefleri, sosyal-emperyalist
Brejnev'in işaretine göre hareket etmektedirler. Onlar
"devrim, devrim" diye keskin palavralar sıkmakta, fa-
kat aslında Brejnev'in işaret ettiği yere ateş etmek-
tedirler.

Bugün, Blokun şefleri birbirlerinin tıbanını oy-
maya çalışıyorlar. Bataklık halindeki tekkelerini
"parti" ilan etmeye hazırlanıyorlar. İsmini değiştir-
mekle tekkelerin mayası değişmez. Tekkeler içine
hapsedilen bütün arkadaşlar AYDINLIK ve HALKIN
SESİ dergilerini dikkatle okumalıdırlar. Her türlü duy-
gusal bağlılıklar ve önyargılar terkedilmelidir. Tayin e-
dici olan, ideolojik ve siyasi çizgidir. Gerçekleri görerek
bütün devrimci arkadaşlar bir an önce devrimci saflarda
yerlerini almalıdırlar. Üçlü Blokun saflarında Troçkist
ve karanlık adamlar cirit atmaktadır. 800 milyonluk
Çin halkının, Mao Zedung'un kurup geliştirdiği 35 mil-
yonluk ÇKP'nin ve bütün dünya proletaryasının ve
halklarının lanetlediği "Dörtlü Çete"yi "yoldaş" olarak
gören şefleri kaderleriyle başbaşa bırakalım. AYDIN-
LIK'ın yükselttiği "Blokun içinde tek bir devrimci bı-
rakmama" şiarına sıkıca sarılalım. Tekkelerde harcanan
her gün devrime ve halka zarardır.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAO ZEDUNG
DÜŞÜNCESİ!

Proletarya partileri Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisini savunuyor

AVUSTRALYA KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) BAŞKANI E.HİLL:

● Üç Dünya gerçekten vardır

"Halkın Günlüğü" (Renmin Ribao) yazı kurulu, "Başkan Mao'nun Üç Dünya Teorisi Marksizm-Leninizme Büyük Bir Katkıdır" adlı makalede, Başkan Mao'nun devrimci düşüncelerini mükemmel bir şekilde ortaya koydu ve açıkladı.

... Üç Dünya Teorisinin doğruluğu konusunda verilen mücadele yalnızca akademik bir mesele değildir. Üç Dünya bir gerçektir. Başkan Mao, gerçekleri gözle görülür bir şekilde ortaya koymuştur.

...

Bazıları yanılmazlıklarını ve saflıklarını (saf proleter devrimci olduklarını—ç.) ne kadar yüksek perdeden iddia ederlerse etsinler, Başkan Mao'ya ne kadar sık küfrederlerse etsinler, Başkan Mao'yu küçültmeye çalışsınlar, gerçekler ortadadır, olgular ortadadır. Bütün bunlar, emperyalist kampa karşı sosyalist kamp konusunda soyut bir yaygara koparmanın tamamen dar kafalılık olduğunu ortaya koymaktadır.

Proletarya devriminin düşmanları, tarihin kritik anlarında "saf devrimci" kılığı da dahil olmak üzere her kılığa girerler. Gerçek devrimciler, özellikle Başkan Mao gibi proletarya önderleri, onların saldırılarının merkezi olurlar. Bu kötüdür ama aynı zamanda iyidir. Ezilen halklar bu saldırılarla, kimin haklı olduğunu daha çabuk anlıyorlar. Onlar, gerçekleri daha güçlü bir şekilde görüyor ve devrimci teoriyi daha iyi kavrıyorlar.

PARAGUAY KOMÜNİST PARTİSİ:

● Üçüncü Dünyanın mücadelesini reddedenler iki süper devleti gözlerinde büyütüyor

(Paraguay Komünist Partisinin ÇKP 11.Milli Kongresine yolladığı mesajın Üç Dünya Teorisiyle ilgili bölümlerini yayınlıyoruz.)

Bazı kimselerin, Çin'in sağlam bir şekilde temellendirdiği görüş ve uyarılarına ciddiyetle önem vermemesi ve iki süper devlet arasındaki çelişmelerin o denli keskin ya da ciddi olmadığı yolundaki ya da Avrupa'daki savaş tehlikesinin büyük ölçüde yalnızca gerici propaganda olduğu yolundaki hatalı görüşlerini yaymada diretmesi son derece esef vericidir.

Bizce Çin, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırma ve süper devletlerin saldırgan planlarını, özellikle Rus revizyonist emperyalistlerinin Avrupa ve Asya'da artan silahlı tehditlerini boşa çıkarmak amacıyla, iki süper devleti teşhir etme çizgisini, iki baş düşman arasındaki keskin çelişmelerden yararlanma taktiğiyle doğru bir şekilde birleştirmektedir. Bu siyaset dünya proletaryasının ve istisnasız bütün dünya halklarının yararınadır.

İki süper devletten birini saldırının odak noktası yaparak, süper devletlerin arasındaki çelişmelerden yararlanmanın, halkları "ABD ve Sovyetler Birliği arasındaki rekabetin kurbanı yapacağı" yolundaki değerlendirmeyi kabul edemeyiz. Bu değerlendirme, iki süper devletin gücünü ve etkisini olduğundan büyük görmeye dayanmaktadır. Bu değerlendirme, kitlelerin bağımsız bir şekilde mücadele edebileceğine ve Marksist-Leninist partilerin kitleleri bağımsız bir şekilde yönetebileceğine güvenmemenin bir göstergesidir...

Bazı kimseler Üçüncü Dünyanın varlığını, sömürücü devletler karşısına çıkarken aralarında var olan nisbi eylem birliğini ve bu eylemin etkinliğini inkar ederek, bu siyasete karşı çıkıyorlar. Onlar bu ülkeleri, genel olarak emperyalist devletlerin oynattığı burjuva gruplar tarafından yönetilen ülkeler olarak görüyorlar. "Meseleyi sınıf açısından görenler" yalnız kendileriymiş gibi konuşuyorlar ... İleri sürdükleri iddialar onların emperyalizmin, özellikle iki süper devletin gücünü ve etkisini gözlerinde büyüttüklerini ve Üçüncü Dünya ülkelerindeki milli kurtuluş hareketlerinin ve ilerici hareketlerin artan gücünü, hem de bu ülkelerin dünyada oynadıkları rolün giderek artan önemini küçümsediklerini ortaya koyuyor...

İTALYA BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ:

Dikkat edin beyaz ayının inine düşüyorsunuz

İtalya Birleşik Komünist Partisi Genel Sekreteri Osvaldo Pesce'nin "Linea Proletaria" dergisinin 23 Temmuz 1977 tarihli sayısından yayınlanan yazısını kısaltarak sunuyoruz:

Üç Dünya Teorisi bugünlerde sık sık tartışılıyor. Sovyet revizyonistleri bu teoriye her fırsatta saldırıyorlar. Bütün bunlar Mao Zedung'un formüle ettiği bu teorinin geliştiğini, yayıldığını, halklar ve uluslararası proletarya tarafından desteklendiğini gösteriyor...

Brejnev'in vahşi saldırıları, uluslararası Marksist-Leninist hareket içinde ortaya çıkan ve bu manevracının aleti haline gelen "süper devrimciler" tarafından da desteklendi...

Gerçekten, "süper devrimcilerin" Avrupa, NATO ve ortak pazar konusundaki tutumları, sosyal-emperyalizmin tutumuyla aynıdır; hele Sovyet revizyonist yöneticilerinin Doğu Almanya ve Doğu Alman sanayisi üzerindeki emellerini haklı göstermek amacıyla ortaya atıkları Alman intikamcılığının yükseldiği konusundaki aynı teoriden hiç sözetmiyoruz. Bu, Sovyet revizyonistlerinin Zaire'deki saldırganlıklarını, Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki müdahalelerini ve Avrupa için planladıkları saldırıyı gizlemek üzere Çin'e ve Marksist-Leninistlere yönelttikleri aynı iftira ve zırvalıkların "süper devrimciler" tarafından da ileri sürülmesinin nedenlerini yeterince açıklıyor...

Dikkat edin, revizyonizmin maceracı askerleri olmak ve beyaz ayının inine düşmek tehlikesiyle karşı karşıyasınız.

İSPANYA EMEKÇİLER DEVRİMCİ ÖRGÜTÜ:

Başkan Mao'nun Üç Dünya Teorisi Marksizm-Leninizme muazzam bir katkıdır

İspanya Emekçiler Devrimci Örgütü Merkez Komitesinin organı "En Lucha" (Mücadele) dergisinin son sayısında yayınlanan makalede şöyle denilmektedir: "Başkan Mao'nun Üç Dünya Teorisi bugünkü dünya durumunun Marksist bir tahlili ve Marksizm-Leninizme yapılan muazzam bir katkıdır. Bu teori, dünyadaki çeşitli ülke halklarını birleşerek, emperyalizme ve hegemonyacılığa karşı mücadelede büyük zaferler kazanmaya teşvik etmektedir...

"Dünya halkları en geniş birleşik cepheyi oluşturarak savaş tehlikesini açığa çıkardıkları, saldırı savaşına karşı hazırlıklarını güçlendirdikleri, hegemonyacılığa ve yatıştırma politikasına karşı mücadeleyi sağlamlaştırdıkları takdirde dünya savaşını erteleyebilirler, ya da günün birinde savaş patlak verse de savaşı tutuşturan emperyalist devletlere öldürücü darbeler indirebilirler. İki süper devletin tehlikesiyle karşı karşıya kalan İkinci Dünya ülkelerinin milli bağımsızlıklarını korumaları zorunludur. Dolayısıyla bu ülkelerin proletaryası kendi ülkesindeki tekelci burjuvazinin baskı ve sömürüsüne cephe almakla birlikte, milli bağımsızlık bayrağını yükseğe kaldırarak hegemonyacılığa karşı mücadelenin ön safında yer almalı ve bu mücadeleye aktif bir şekilde katılarak, önderlik etmelidir."

Yeni Çarların tarımı buhran içinde

Rusya her yıl olduğu gibi bu yıl da ABD'den buğday almaktadır. Ayrıca basında yer alan haberlere göre Rusya Türkiye'den de buğday alacaktır.

Ekonomisini büyük ölçüde askerleştiren Rusya'da tarım buhranı her yıl milyonlarca ton buğday ithalini zorunlu kılmaktadır. Brejnev'in "tereyağı yerine top"siyasetinin sonucu budur.

Rusya'nın bu yıl Türkiye'den de buğday almak için çaba harcamasının bir nedeni daha vardır. Türkiye'nin elinde 1976 ürünü 4 milyon ton buğday kalmıştır ve alıcı bulamamaktadır. Rusya bu durumdan yararlanarak çok ucuz fiyattan Türkiye'nin elindeki buğdayı kapatabileceğini hesap etmektedir. Böylece sosyal-emperyalistler, Türkiye'nin diğer hammadde ve tarım ürünlerini olduğu gibi buğdayı da ucuza kapatarak ülkemizi sömürmektedir.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

Bu hafta kampanyamıza 403 yurttaş katıldı. Elimize ulaşan bu imzaların illere göre dağılımı şöyle:

ANKARA: Gençlik forumundan toplanan 148, GAZİANTEP: Kilis'ten 57, Nizip'den 41, İZMİR: Gültepe'den 13, çeşitli semtlerden 27, ADANA: Erkek Lisesinden 24, Yapı Meslek Lisesinden 6, İSTANBUL: Erkek Lisesinden 13, Bakırköy'den 17, BATI ALMANYA: Köln'den 19, MANİSA: Gördes'den 8, ERZİNCAN: Yeniköy'den 5, TUNCELİ: Pülümür'den 2, Curali köynüden 23.

Böylece şimdiye kadar toplanan imzaların sayısı 90.035'i bulmuş oluyor. Bu imzaların illere göre dağılımı ise şöyledir:

İstanbul	10.830	Diyarbakır	1.614	Kocaeli	427
Ankara	10.178	Trabzon	1.442	Çorum	422
Tunceli	7.098	Bolu	1.371	Zonguldak	371
K.Maraş	6.910	B.Almanya	1.175	Burdur	295
İzmir	6.683	Elazığ	1.171	Muş	279
Adana	4.802	İçel	1.091	Çanakkale	272
G.Antep	4.734	Aydın	766	Uşak	263
Sivas	2.929	Antalya	699	Adıyaman	239
Erzincan	2.827	Tokat	667	Avusturya	216
Manisa	2.635	Kayseri	606	Giresun	215
Muğla	2.316	Bursa	586	İsviçre	215
Hatay	2.300	Ordu	559	Afyon	212
Malatya	2.042	Eskişehir	536	Van	206
Konya	1.901	Isparta	477	Çeşitli iller	4.731
Denizli	1.630	Amasya	469	TOPLAM	90.035

ROMANYA KOMÜNİST PARTİSİ MİLLİ KONFERANSI BAŞARIYLA YAPILDI

Çavuşesku: Bugünkü şartlarda en önemli görev savunmayı güçlendirmektir

Romanya Komünist Partisinin Milli Konferansı 7 Aralıkta Bükreş'te açıldı. Romanya Komünist Partisi Genel Sekreteri Çavuşesku yoldaş, açılış toplantısında dört saat süren önemli bir konuşma yaptı. "Bugünkü uluslararası şartlarda en önemli görev savunmayı güçlendirmektir" diyerek Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yumuşama masallarını mahkum etti.

Romanya Devlet Başkanı Çavuşesku Yoldaş

Dünyada yeni bir paylaşım talebinin varlığına dikkati çeken Çavuşesku yoldaş şunları söyledi: "Çeşitli devletler ve devlet grupları arasında dünyayı yeniden paylaşmak ve hakim duruma gelmek için süren kavgalar oldukça şiddetlenmiştir. Uluslararası durum daha da gerginleşmekte ve yerel çatışmalara ve savaş tehlikelerine yol açmaktadır. Romanya, Avrupa'nın güvenliği, Balkanlar'ın işbirliği ve Akdeniz ülkelerinin güvenliği sorunları arasında sıkı bir ilişki bulunduğu kanısındadır. Biz, bu ülkelerin arasındaki ilişkilerin gelişmesinden ve tüm Akdeniz bölgesinde barışın sağlamlaştırılması için çaba harcanmasından yanayız."

Çavuşesku, Romanya ile Çin Halk Cumhuriyeti arasında var olan "mükemmel dostluk, birlik ve işbirliğinin" daha da geliştiğini vurguladı ve "bu dostluk sosyalizmin, dünya barışının ve ilerlemenin çıkarlarına tamamen uygundur" dedi.

Romanya'nın sosyalist inşada kazandığı başarılara değinen Çavuşesku, son iki yılda milli gelirin ortalama yüzde 10,3, sanayinin yüzde 11,3, tarımın yüzde 8,9 ve dış ticaretin yüzde 13 oranında arttığını açıkladı. Romanya'nın 1985'te artık kalkınmakta olan bir ülke durumundan çıkıp, orta derecede gelişmiş bir ülke olacağını belirten Çavuşesku, Mart ayında meydana gelen depremin verdiği zarara rağmen, 1976-80 dönemi kalkınma planının büyük ölçüde gerçekleştirildiğini, hatta tahminleri geçtiğini söyledi.

Romanya Komünist Partisinin son Milli Konferansı, gerek ülke içinde sosyalizmin kazandığı zaferlerin, gerekse uluslararası planda izlenen doğru siyasetin somut bir ifadesidir. Bu konferans, iki süper devlete karşı dünya birleşik cephesinde Romanya'nın yerini perçinlemiştir. Milli Marşlarından "SSCB"ye bağlılığı belirten cümleyi çıkartan Romanya Komünist Partisi, milli bağımsızlığı savunma ve güçlendirme, sosyalizmi inşa etme yolunda daha da büyük bir adım atmıştır.

Kore-Kamboçya Ortak Bildirisi:

"TAHAKKÜMCÜ GÜÇLERİN BÖLÜCÜLÜĞÜNE KARŞI KARARLILIKLA MÜCADELE EDİLMELİDİR"

Kamboçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Demokratik Kamboçya Başbakanı Pol Pot yoldaşın 4-8 Ekim tarihleri arasında Kore Demokratik Halk Cumhuriyetine yaptığı ziyaret sırasında yayınlanan ortak bildiride, tahakkümcü güçlerin bloksuz ülkeleri ve dünya halklarını bölme çabaları mahkum edildi. Bloksuz ülkelerin ve dünya halklarının dünya birleşik cephesini kurmalarının gereği belirtildi.

Ortak bildiride bu konuda şöyle deniliyor: "Her iki taraf, bağımsızlığı savunan bloksuz ülkelerin ve tüm dünya halklarının, bütün tahakkümcü güçlere karşı birleşik cephe kurmalarının ve bu güçlerin bölme, parçalama ve ortalığı karıştırma tertiplerini kararlı bir şekilde boşa çıkarmak ve engellemek için şiddetle mücadele etmelerinin gereğini vurgulamışlardır.

"Her iki taraf, Asya ülkeleri halklarının emperyalizme, sömürgeciliğe ve bütün diğer tahakkümcü güçlere karşı ve ülkelerinin bağımsız bir şekilde gelişmesi ve yeni toplumun kurulması uğruna yürüttükleri mücadelelerle dayanışma içinde olduklarını ifade etmişlerdir."

"Her iki taraf, komünist ve işçi partilerinin, ancak ülkelerinin özel şartlarına uygun yönlendirici teoriler ve siyasetler ortaya koydukları ve devrimlerini halklarının gücüne dayanarak bağımsız bir şekilde sürdürdükleri takdirde zafere ulaşabileceklerini ve dünya devriminin zafere ulaşmasında ancak tek tek ülkelerde devrimin zafer kazanmasıyla gerçekleşebileceğini vurgulamışlardır."

"Her iki tarafın tartışılan meselelerde tam bir görüş birliğine vardığı" belirtilen ortak bildiride, iki ülke arasındaki dostluk şöyle dile getirildi: "Kore tarafı, Kamboçya halkının ve devrimci ordusunun, seçkin önderleri Pol Pot yoldaşın başında bulunduğu Kamboçya Komünist Partisinin önderliğinde, devrimci milli ve halk kurtuluş savaşında kazandığı zafere çok büyük bir değer vermekte ve bu zaferi, Kamboçya halkının tarihi boyunca parlayacak bir zafer, dünya devrimci halklarına, milli kurtuluş mücadelelerinde ve ülkelerinin bağımsız bir şekilde gelişmesinde büyük bir ilham veren çok önemli bir olay olarak değerlendirmektedir.

Kamboçya Başbakanı Pol Pot Yoldaş

Kore Devlet Başkanı Kim İl Sung Yoldaş

"Kore tarafı, Kamboçya devrimi zafere ulaştıktan sonra, devrimci mücadelenin, kurtarılmış anayurdu, devrimci iktidarı, toprak bütünlüğünü savunmayı ve ekonomiyi inşa etmeyi kapsayan yeni aşamasında, Kamboçya işçilerinin, köylülerinin ve devrimci ordusunun, yükseklere kaldırdıkları bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne güvenme bayrakları altında, emperyalistlerin ve uşaklarının yıkıcı faaliyetlerini ve baltalamalarını kararlılıkla yerle bir ederek kazandığı büyük zaferleri hararetle kutlamıştır.

"Kore tarafı, Kamboçya Komünist Partisinin ve Demokratik Kamboçya hükümetinin uluslararası ilişkilerde izlediği bağımsız çizgiyi ve bloksuzluk siyasetini desteklemekte ve Demokratik Kamboçya'nın uluslararası durumunun her geçen gün gelişmesinden sevinç duymaktadır."

Bildiride daha sonra, yiğit Kore halkının, büyük önderi Kim İl Sung'un doğru önderliği altında, bir zamanlar geri olan ülkelerini güçlü bir sosyalist ülkeye dönüştürmede kazandığı büyük zaferi, Kamboçya tarafının yürekten kutladığı, Kore Demokratik Halk Cumhuriyetinin uluslararası durumunun hergün gelişmesini, Kamboçya tarafının hararetle selamladığı belirtiliyor ve Kore halkının, ideolojik, teknik ve kültürel devrimlerin bayrağı altında, gelecekte sosyalizmin tam zaferi için yürütülen mücadelelerde daha büyük başarılar kazanacağı söyleniyor. Bildiri şöyle devam ediyor:

"Kore'nin yeniden birleştirilmesi sorununun, bizzat Kore halkı tarafından, herhangi bir yabancı gücün müdahalesi olmadan bağımsız bir şekilde çözülmesi gerektiğini kesinlikle savunan Kamboçya tarafı, Kim İl Sung yoldaşın ulusal birleşme için ortaya attığı üç ilke ve beş madde siyasetini tamamen desteklemektedir.

"Kamboçya tarafı, ABD emperyalistlerinin ve Güney Kore'deki kukla kliğin, Kore'nin bölünmüşlüğünü ve Güney Kore halkı üstündeki zalim faşist baskılarını sürdürmek için ortaya attıkları 'iki Kore' tertibini mahkum etmiş; Güney Kore halkının, toplumun demokratikleşmesi ve ülkenin bağımsız ve barışçı yoldan birleştirilmesi için yürüttüğü haklı mücadeleye dayanışma içinde olmuştur.

"ABD ordusunun Güney Kore'de sürdürdüğü işgalin ve ABD'nin saldırganlık siyasetinin, Kore'nin birleştirilmesinin önündeki esas engel olduğunu dikkate alan Kamboçya tarafı, ABD'nin bütün kuvvetlerini ve nükleer silahlar da dahil olmak üzere bütün savaş araçlarını vakit geçirmeksizin Güney Kore'den çekmesini ve ateşkes anlaşmasının yerine barış anlaşmasının geçirilmesi önerisini kabul etmesini talep etmektedir."

Ortak bildiri şöyle sona ermektedir: "Her iki taraf, başında Pol Pot yoldaşın bulunduğu Kamboçya Komünist Partisinin ve Demokratik Kamboçya hükümet heyetinin Kore Demokratik Halk Cumhuriyetine yaptığı ziyaretin, iki ülke, iki parti, iki hükümet ve iki halk arasındaki karşılıklı anlayışı derinleştirmede, kardeşçe bağları ve işbirliğini güçlendirmede ve onları yeni ve daha yüksek bir aşamaya çıkarmada iyi bir fırsat olduğu görüşündedir. Bu ziyaret, Asya'nın devrimci halklarının birliğini güçlendirmeye ve uluslararası komünist hareketin gelişmesini ilerletmeye katkıda bulunmuştur."

Yeni Çarların yıkıcılığına cevap

Mısır, Sovyet Kültür Merkezini ve Konsolosluklarını kapattı

Mısır kabinesi geçtiğimiz günlerde Mısır'daki Sovyet Kültür Merkezini ve İskenderiye, Port Said ve Asuan'daki Sovyet konsolosluklarını kapatma kararı aldı.

Mısır Başbakanı Memduh Salim 7 Aralıkta yaptığı konuşmada, kapatma kararının nedenlerini şöyle açıkladı: "Sovyetler Birliği'nin Sovyet resmi makamlarının denetlediği gazeteler vasıtasıyla Başkan Sedat'a yönelttiği hücumlar, Mısır'ın iç işlerine karışmaya kadar varmıştır. Sovyet Kültür Merkezi, nasıl faaliyette bulunabileceğine ilişkin anlaşmayla saptanan kuralları sürekli olarak çiğnemiştir. Yıkıcı faaliyetlere girişerek, Başkan Sedat'a karşı kışkırtıcılık yapmıştır. Konsolosluklar da bu yasa dışı faaliyetlerde Kültür Merkeziyle işbirliği yapıyorlardı."

Başbakan ayrıca, Sovyetler Birliği ni, anlaşmayı çiğneyerek Kültür Merkezine bağlı şubeler kurduğu, kitle örgütlerine ve sendikalara sızdığı için kınadı. Mısır hükümetinin Sovyet elçiliğini uyarmasına rağmen, Sovyetlerin bu faaliyetlerinden vazgeçmediğini açıkladı.

Kahire'de yayınlanan gazeteler, Mısır halkının ve kamuoyunun, Mısır hükümetinin kararını hararetle desteklediğini belirtti. Sovyet Büyük Elçiliğinin önünde toplanan halk kitleleri sosyal-emperyalistleri kınayan sloganlar bağırdılar. El Ahbar gazetesi 7 Aralıkta yayınlanan başyazısında, "Sovyetler Birliği'nin Mısır'ın, herhangi bir himaye ya da denetimden bağımsız, tamamen egemen bir ülke olduğunu anlaması gerektiğini" vurguladı.

Eskiden Amerikan emperyalistleri sağda solda kültür merkezleri kurar, her yana barış gönüllülerini yollardı. Sosyal-emperyalistler, uzmanlarıyla, diplomatlarıyla, paralı askerleriyle, bu konuda da Amerikan emperyalistlerini geride bırakıyorlar. Gün geçmiyor ki herhangi bir ülkede bir Sovyet casusluk faaliyeti ortaya çıkarılmasın, diplomat ya da gazeteci kılığında bir KGB ajanı sınır dışı edilmesin. Birer KGB merkezi gibi çalışan Sovyet elçiliklikleri yıkıcılık yapıyor, ülkelerin iç işlerine karışıyorlar. Ama son olarak Mısır'da olduğu gibi dünya halklarından da gereken cevabı alıyorlar.

DİPLOMAT DEĞİL SANKİ SÖMÜRGE VALİSİ

Sovyet diplomatları artık adam da dövüyor

Kenya'da Sovyet diplomatı V.N. Diatchkov, 1 Aralık tarihinde Riaga Abonyo adlı bir Kenyalıyı ağır bir şekilde dövmek suçundan 25 bin Kenya Şilini ödemeye mahkum edildi.

Kenya'daki Sovyet ticaret misyonunun bir görevlisi olan Diatchkov, aynı yerde güvenlik görevlisi olarak çalışan Riaga Abonyo ayrıca 2 bin Kenya Şilini tazminat ödenecektir.

Diatchkov 12 Kasımda Sovyet elçilik görevlileri tarafından Nairobi havaalanına götürülerek kaçırılmak istenmiş, ama tam uçağa binmek üzereyken Kenya polisi tarafından yakalanmıştır.

Sovyet diplomatının ve Sovyet elçiliğinin bu küstahlığı, Kenya'da nefretle karşılanmıştır. Kenya Başsavcısı Charles Njonjo, 24 Kasımda parlamentoda yaptığı konuşmada, Diatchkov'un "Sovyet elçiliğinde saklanmasına rağmen onu yargılayacağız" demiştir.